

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักวิจัย
ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
Reading Skill Development of Third Year Students Program in English
Teaching Mahamakut Buddhist University,
Lanna Campus

นักวิจัย
ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน และผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ รองลงมา ด้านการตีความจากการอ่าน และด้านความรู้ทางด้านภาษา ซึ่งทุกด้านแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ pretest และ posttest แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา คือ 1) ฝึกอ่านให้ละเอียดพร้อมทั้งจดโน้ตไปด้วย 2) ฝึกอ่านบ่อย ๆ ให้มากกว่าหนึ่งครั้ง 3) ใช้การจดบันทึกเพื่อช่วยเตือนความจำ 4) เปลี่ยนภาษาที่ใช้ในมือถือให้เป็นภาษาอังกฤษเพื่อช่วยพัฒนาคำศัพท์ และ 5) ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับเพื่อนคนอื่น ๆ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study problems concerning English reading skills of the 3rd year students in the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus 2) to improve English reading skills of the 3rd year students in Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus 3) to propose guidelines for developing English reading skills of the 3rd year students in the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus. The sample group used in this research was the 3rd year students of the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna campus in the regular academic year 2019 consisting of 37 people and 5 interviewees who are instructors of English language teaching tools. The tools used for data collection were interview forms and questionnaires. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The results of the data analysis are presented in table form.

The results of the research revealed that 1) Problems with English reading skills of the 3rd year students of the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna campus in 3 aspects was at a high level. When considering each aspect, it was found that the aspect that has a higher mean than the other is the application of knowledge and came from the interpretation of reading and language knowledge, both of which respectively interpreted the results at a high level. 2) The 3rd year students in the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus differed in reading skills. The pretest English reading skills and posttest were different at the statistical level of 0.05. 3) Guidelines for developing English reading skills of the 3rd year students in the Bachelor of Education Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus are 1. Practice reading carefully with note taking 2. Practice reading more than once 3. Use note taking to help remember 4. Change the language used in mobile phones to English to help develop vocabulary and 5. Try discussing what you read with other friends.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่าย ในการให้คำแนะนำปรึกษา และปรับปรุงแก้ไข ทำให้งานวิจัย ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาที่ให้ ค้ำค้ำ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ทำวิจัย

ขอกราบนมัสการขอพระคุณพระครูสุนทรมหาเจติยานุรักษ์, ผศ.ดร. รองอธิการบดีวิทยาเขตล้านนา กราบนมัสการขอพระคุณคณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาทุกท่าน กราบนมัสการขอพระคุณพระมหาบุญญา จานวิโร และขอพระคุณ ดร.สุวรรณ ม่วงนวล ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจและเสนอคำชี้แนะต่างๆ ขอกราบนมัสการขอพระคุณอาจารย์ทุกรูปทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้คำแนะนำปรับปรุงเนื้อหาสาระเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน ที่ช่วยให้ข้อมูลและนำมาซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอพระคุณบูรพาจารย์ที่สร้างสถาบันแห่งนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของพระรัตนตรัย บิฑามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ผู้วิจัย ได้มีโอกาสในการสร้างประโยชน์ในด้านการศึกษาที่ติดต่อกันไป

ดร.ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์	4
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน	17
2.3 การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	23
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	39
3.1 ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา	39
3.2 ชุดที่ 2 เป็นการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับ นักศึกษา	43
3.3 ชุดที่ 3 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์	43
บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม	46
ชุดที่ 2 ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน	50
ชุดที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง	53
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	59
5.1 สรุปผลการวิจัย	59
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	61
5.3 ข้อเสนอแนะ	66

บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัย	72
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือทางวิจัย	80
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	83
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	85
ประวัติผู้วิจัย	87

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	46
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	46
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน	47
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านความรู้ทางด้านภาษา	47
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการตีความจากการอ่าน	48
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการนำความรู้ไปใช้	49
4.7	แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา	49
4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียน	51
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียน	52
4.10	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านก่อนและหลังของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง	53

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1.1	สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย	4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 อ้างใน อ่ำไพพรรณ สอนสอน, 2559 : 1)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งปัจจุบัน มีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสาร (อ่ำไพพรรณ สอนสอน, 2559 : 1) และสืบเนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 หน่วยงานทุกภาคส่วนจึงได้มีการเตรียมพร้อมเพื่อรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อในทุก ๆ ด้าน หนึ่งในยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการเตรียมพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง คือ การเพิ่มขีดความสามารถของนักเรียนนักศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล และพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ (จงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ, 2559 : 1) ซึ่งจะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากปัจจุบันโอกาสที่จะได้เห็นและอ่านภาษาอังกฤษมีมากขึ้นเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงมีเทคโนโลยีและวิธีการสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องอุปโภคบริโภคจากต่างประเทศซึ่งเข้ามา มีบทบาทเป็นอย่างมากในชีวิตของคนไทย ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น การติดต่อทำสัญญาซื้อขายหรือแม้แต่การอ่านฉลากสินค้าอุปโภคบริโภคล้วนแต่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น แต่เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงอ่านตัวอักษรออกเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนและจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงไปฝึกเพิ่มเติมเองนอกห้องเรียนและเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้วทักษะการอ่านก็จะติดตัวผู้เรียนตลอดไปถึงแม้จะไม่ได้เรียนจากห้องเรียนแล้วก็ตามจึงนับว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ติดทนกับผู้เรียนได้นานที่สุด (จิรนาถ อุ่นเพ็ญ, 2558 : 1)

การจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน จึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนยังควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทั้ง กิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนรู้ที่พึ่งตัวเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2544, อ้างในวรารัตนา คำอ้น, 2560 : 2) อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่ว เหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด

อย่างไรก็ตามการเรียนในระดับอุดมศึกษาจะเน้นการสอนอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ แต่ผู้เรียนก็ยังมีขาดภูมิหลังความรู้ ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทอ่านภาษาอังกฤษที่พบในบทเรียนได้ ปัญหาที่ผู้อ่านภาษาที่สองประสบมีดังนี้ ผู้อ่านภาษาที่สองขาดความรู้ (ภูมิหลังของเนื้อหา) ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ได้ หรืออาจมีโครงสร้างความรู้เดิมอยู่ แต่เลือกนำมาใช้ผิด เนื่องจากอาจมีความบกพร่องในการใช้ภาษาที่สอง นอกจากนี้ ผู้อ่านอาจจะไม่ทราบหรือมีทักษะไม่มากพอที่จะนำเอาโครงสร้างความรู้เข้ามาใช้ในระหว่างที่อ่าน เมื่อมีปัญหา ก็ไม่ทราบว่าเมื่อใดควรจะนำโครงสร้างความรู้มาใช้และเมื่อใดควรจะปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ให้เข้ากับบริบทของบทอ่าน หรืออาจจะไม่ทราบว่าควรปรับอย่างไร ทั้งนี้อาจเกิดจากความซับซ้อนของภาษาในบทอ่าน ทำให้ผู้อ่านพลาดหรือหลงทาง ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านในลักษณะที่ผู้เขียนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เขียนใช้ภาษาที่ซับซ้อน และใช้ลักษณะภาษาหรือวิธีการเขียนเรื่องที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคทำให้ผู้อ่านสามารถจับประเด็นได้เพียงในบางประเด็นและไม่สามารถเห็นภาพรวมตามที่ผู้เขียนตั้งใจสื่อ (ธัญลักษณ์ เพ็ญรัตน์, 2547, อ้างใน จิกามาศ สุขเกษม, 2559 : 1-2)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก็ได้ให้ความสำคัญในการสอนและพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนเช่นเดียวกัน โดยวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชาภาษาตามหมวดการศึกษาทั่วไป เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน ดังนั้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษให้มีความทันสมัย รองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและตลาดแรงงานในโลกปัจจุบันและอนาคต มีรายวิชาชีพหลักตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา การเรียนการสอนในหลักสูตรมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอดแทรกจริยธรรมและคุณธรรม ความรู้ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพเป็นบุคลากรทางการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ หรือทำงานในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนหรืออาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ หรือศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (คณะศึกษาศาสตร์, 2554 : 7)

จากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษายังขาดทักษะการอ่าน ซึ่งนักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการอ่านไม่ออก อ่านออกเสียงไม่ชัด และอ่านโครงสร้างประโยคไม่ถูก และเนื่องจากผู้วิจัยได้สังเกตจากการสอนพบว่า มีนักศึกษาที่มีผลการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง อ่านออกเสียงได้ถูกต้องค่อนข้างน้อย ซึ่งส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมากรวมทั้งมีผลกระทบต่อเรียนในรายวิชาอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งถ้าหากนักศึกษาไม่สามารถอ่าน

ออกเสียงได้ถูกต้องแล้วนั้น จะส่งผลกระทบต่อถึง ความสามารถในการเขียนสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด อีกทั้งนักศึกษา ยังไม่สามารถสื่อแนวคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียนได้ เนื่องจากขาดการอ่านและขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ความสำเร็จของการสอนอ่านมิใช่เพียงสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน และเกิดนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ที่ได้จากการอ่านเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ตลอดชีวิต

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นและสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาการเรียนได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และผลการวิจัยในครั้งนี้ น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถ ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษใช้หรือไม่

1.2.2 ผลของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีผลลัพธ์เป็นอย่างไร

1.2.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เป็นอย่างไร

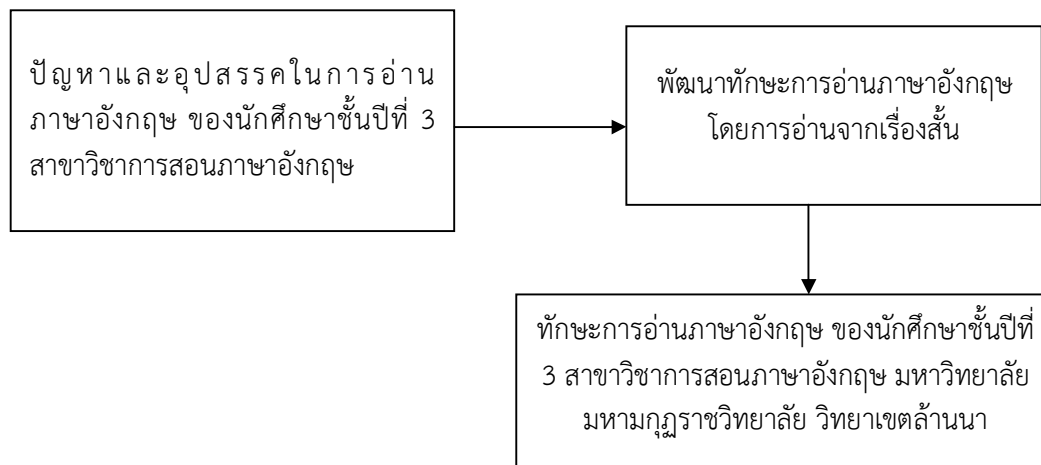
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.3.2 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.3.3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพ 1.1 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ด้าน คือ

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน (สำนึกทะเบียนและวัดผล, 2562)

และได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จำนวน 37 รูป/คน และผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองเป็นบทอ่านเรื่องสั้น ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลำานนา

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ ระยะเวลา 6 เดือน

1.6 นิยามศัพท์

การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น มีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า โดยการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ทักษะการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ต้องฝึกฝนอย่างมีระบบ การฝึกมากทำให้มีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาทักษะการอ่าน หมายถึง การฝึกฝนและปรับปรุงพื้นฐานความรู้เดิมที่นักศึกษามี ให้มีความเพิ่มพูนยิ่งขึ้น โดยการให้นักศึกษามีการเรียนรู้กลวิธีในการอ่านที่เหมาะสมเพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองที่ดีขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

บทอ่านเรื่องสั้น หมายถึง บทความเรื่องสั้นที่ใช้ในการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ซึ่งเนื้อหาเป็นบทอ่านเรื่องสั้น ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

ทดสอบก่อนเรียน หมายถึง แบบฝึกหัดบทอ่านเรื่องสั้น ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีรูปภาพเป็นส่วนประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

ทดสอบหลังเรียน หมายถึง แบบฝึกหัดบทอ่านเรื่องและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562

เกรดเฉลี่ย หมายถึง ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1/2562 ของนักศึกษา กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ระดับคะแนน A ค่าร้อยละ 80-100

ระดับคะแนน B ค่าร้อยละ 70-79

ระดับคะแนน C ค่าร้อยละ 60-69

ระดับคะแนน D ค่าร้อยละ 50-59

ระดับคะแนน E ค่าร้อยละ 0-49

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ทราบปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.7.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี

1.7.3 ได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

1.7.4 เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการใช้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน
- 2.3 การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

กรมวิชาการ (2540, อ้างในณัฐฉิณี ทินวงษ์, 2554 : 8) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจ แล้วแปลความหมายที่ผู้รับมานั้นเป็นความคิดซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น จนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือ การค้นหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

ณัฐฉิณี ทินวงษ์ (2554 : 8) ได้สรุปการอ่านว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหาความคิด โครงสร้างภาษาตลอดจนความสัมพันธ์ หรือความต่อเนื่องของข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

รูบิน (Rubin, 1993, อ้างในทองดี ดวงรัตน์, 2554 : 43) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรวมทั้ง ความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำ โดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith, 1986, อ้างในทองดี ดวงรัตน์, 2554 : 43) สรุปไว้ว่าการอ่านคือ แบบของการสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านตัวอักษร และตามลักษณะการเขียนของตน ผู้อ่านจะรับรู้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรด้วยสายตาเป็นประการแรก จากนั้นก็จะค้นหาความหมายหรือทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์นั้น

เสาวนีย์ ชูศรี (2556, ออนไลน์) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว เป็นการ

แปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ ภาพที่ได้ดูออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสติปัญญา สังคมและอารมณ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, อ้างในจิกามาต สุขเกษม, 2559 : 13) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์เดิมของ ผู้อ่านมาช่วยในการตีความ และสรุปความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

กู๊ดแมน (Goodman, Watson, & Burke, 1987, อ้างในจิกามาต สุขเกษม, 2559 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะ (clue) ที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อเดาความหมายของเนื้อเรื่อง ทั้งหมดขณะที่อ่านนอกจากนั้น การอ่านยังเป็นกระบวนการที่เริ่มต้น ด้วยการรับรู้ของสมอง ในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน

จิกามาต สุขเกษม (2559 : 14) ได้กล่าวถึงการอ่าน คือ การเข้าใจความจากตัวหนังสือ ผู้อ่านสามารถพิจารณา จับใจความสำคัญจากข้อความได้ โดยมีผู้เขียนเป็นผู้ส่งสารให้ผู้อ่าน ผ่านตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวจากตัวเนื้อหาเอง หรือใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมร่วมด้วย อีกทั้งการอ่านก็มีความสำคัญกับมนุษย์ในทุกช่วงวัยเช่นเดียวกัน

ลือ และ กิ้นเซอร์ (Leu & Kinzer, 1995, อ้างในจิกามาต สุขเกษม, 2559 : 13) ได้กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับตัวอักษร ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการเรียนรู้ตอบสนอง และทำความเข้าใจสัญลักษณ์ต่าง ๆ ความสามารถด้านภาษาเป็นปัจจัยสำคัญในการทำความเข้าใจ และตีความของสิ่งที่อ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้ การอ่านไม่ใช่แค่ความสามารถในการถอดความหมายของตัวอักษรและการอ่านเนื้อหาได้อย่างคล่องแคล่วในระดับหนึ่งเท่านั้น เป้าหมายของการอ่านคือความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การสอนการอ่านจึงต้องปลูกฝังทักษะอย่างลึกซึ้ง ไม่ใช่แค่ความเข้าใจผิวเผินหรือเข้าใจตามตัวอักษรเท่านั้น

อ้อมขวัญ แสงคล้าย (2553, อ้างในทักษพร โพธิ์เหมือน, 2561 : 11) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางสมองอย่างหนึ่ง ที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือตัวอักษรออกมาเป็นคำพูดและถ่ายทอดเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยหัวใจที่สำคัญของการอ่านนั้น คือการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดไปใช้ประโยชน์ซึ่ง ในการอ่านนั้นผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายอย่าง เช่น การผสมผสานตัวอักษร การวิเคราะห์คำ การตีความและการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่าน จึงจะทำให้การอ่านและการแปลความหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปการอ่าน หมายถึง การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ และผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้

2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545 : 2-3) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะอ่านหนังสือเก่ง คนที่เรียนหนังสือไม่เก่งมักจะไม่นิชอบอ่านหนังสือ ดังนั้นคนที่เรียนหนังสือจนประสบความสำเร็จและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงๆ ได้นั้นจะต้องเป็นนักอ่าน อ่านอยู่เป็นประจำ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศใดที่มีประชาชนเป็นผู้รู้หนังสือ ได้รับการศึกษาสูงเป็นจำนวนมาก ประเทศนั้นย่อมสามารถพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจและสังคมได้

กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552 : ออนไลน์) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

คูเปอร์ (Cooper, 1988 อ้างในทองดี ดวงรัตน์, 2554 : 44) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมาย โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้นนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาแล้วการอ่านยังมีความสำคัญและจำเป็นแห่งชีวิตอีกนานัปการ เช่น

1. การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหလာ เก็บกด หรือ มีฉะฉาน จะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้วยเหล่านั้นก็มี ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ ช่วยเหลือแก้ไข (ซ่อมเสริม) ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดีตรงกันข้าม การที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้งนี้ เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างเจาะหรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมืองการปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6. การอ่านจะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กวันประถมศึกษา หรือพ้นวัยประถมศึกษาก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่านทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่น ๆ ได้อีกด้วย

8. การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้น โดยลำดับที่จะช่วยให้รอบรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อปรับตน ปรับปรุงอาชีพยิ่งสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

อมรรัตน์ นิตดาหลง (2551, อ้างในณัฐฉิณี ทินวงษ์, 2554 : 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การอ่านช่วยให้มนุษย์ฉลาดสามารถเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์และสังคม หากบุคคลใดไม่คุ้นเคยกับการอ่านหรืออ่านไม่คล่อง อาจก่อให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องอ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า คู่มือการใช้เครื่องอุปโภค บริโภคต่าง ๆ ตลอดจนตำราวิชาการหรือหนังสือเพื่อความรู้ความบันเทิงต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายเพราะผู้อ่านย่อมจะนำเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อ่านในรูปแบบต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต (admin) (2557 : ออนไลน์) กล่าวถึง 10 ข้อดีของการอ่าน ดังนี้

1. กระตุ้นการทำงานของสมอง

สมองก็เป็นอวัยวะอย่างหนึ่งในร่างกาย ที่ต้องการการออกกำลังกาย เพื่อรักษาประสิทธิภาพในการทำงานให้สั่นไหวไม่ติดขัดอยู่เสมอ และจากการวิจัยทางการแพทย์ก็พบว่า การอ่านหนังสืออยู่เสมอจะช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองและกระตุ้นกระบวนการคิด ทำให้ห่างไกลจากโรคอัลไซเมอร์ และโรคความจำเสื่อม เพราะการใช้สมองคิดตามสิ่งที่อ่าน จะทำให้สมองได้ทำงานอยู่ตลอดเวลา

2. ลดความเครียด

ไม่เพียงแต่กระตุ้นการทำงานของสมอง แต่การอ่านหนังสือยังมีข้อดีที่น่าสนใจอย่างช่วยลดความเครียดได้ด้วย โดยนักจิตวิทยาได้แนะนำว่า การอ่านหนังสือนิยาย หรือหนังสือที่เราชอบในช่วงเวลาที่มีความเครียดจากงาน หรือสิ่งทีเผลอในชีวิตประจำวัน จะทำให้ความเครียดที่มีอยู่หายไปได้ เพราะเมื่อเรามีสมาธิในการอ่านหนังสือที่อยู่ในมือ เราจะลืมเลือนเรื่องที่กำลังกังวล หรือเรื่องที่กำลังเครียดอยู่โดยอัตโนมัติ

3. ให้ความรู้

เมื่อเราอ่านหนังสือ เราจะได้ความรู้ หรือข้อคิดอะไรบางอย่างกลับมา และไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือที่อัดแน่นไปด้วยสาระความรู้เสมอไป หนังสือนิยายรักหวานแหวว หรือหนังสือการ์ตูนก็สามารถให้อะไรกับเราได้ไม่มากก็น้อยเช่นกัน อย่างน้อยที่สุดก็ต้องให้ความบันเทิงกับเรา

4. ได้สำนวนภาษา

หากลองสังเกตดี ๆ จะรู้ว่า การอ่านหนังสือนั้นช่วยให้เราได้เรียนรู้สำนวนภาษา คำศัพท์ วิธีการพูดอย่างสละสลวย นุ่มนวล ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือภาษาต่างประเทศ หรือหนังสือแปล เราก็จะมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์ และสำนวนใหม่ ๆ ไม่รู้จักจบสิ้น

5. ช่วยกระตุ้นความจำ

เมื่อเราอ่านหรือรับอะไรก็ตามเข้าไปในสมอง สมองจะสั่งการเก็บข้อมูลเหล่านั้นไว้ในส่วนหนึ่งของสมอง ที่มีไว้สำหรับการจดจำข้อมูล และเรียกใช้ได้อย่างทันทีเมื่อจำเป็น ดังนั้นเมื่อเราอ่านหนังสือมาก สมองก็จะได้ทำงาน เก็บข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูลใหม่ เพื่อให้เราสามารถทำอะไรได้ดีขึ้น เราจึงสามารถเรียนรู้และจดจำได้อย่างดี ไม่มีลืม

6. บริหารกระบวนการคิดวิเคราะห์

ทุกครั้งที่ได้อ่านหนังสือที่มีเนื้อหา หรือมีปมที่ต้องติดตาม สมองของเรา ก็จะพยายามขบคิดปมปัญหานั้น ๆ และหาทางออกด้วยตัวเอง เช่นกันกับเวลาที่ได้อ่านหนังสือสลับสับสอ สบสอ เราก็จะพยายามคลำหาคำตอบอยู่ในใจไปพร้อม ๆ กับเนื้อเรื่อง ซึ่งก็จะทำให้กระบวนการคิดวิเคราะห์ของเราได้ทำงาน บริหารตัวเองอยู่ตลอด เรียกได้ว่ายิ่งได้อ่านก็เหมือนยิ่งได้ลับสมองให้เฉียบแหลม

7. ผึกสมาธิ

หากอยากได้สมาธิ หรือต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายรอบกาย ลองหยิบหนังสือที่น่าสนใจมาอ่าน แล้วคุณก็จะได้ฝึกสมาธิได้อย่างที่ตั้งใจ เพราะเวลาที่เราเพิ่งความสนใจไปยังหนังสือ ก็จะได้เพิ่งสมาธิและสมองไปด้วย ทำให้เรามีสมาธิทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ถึงขนาดที่ผู้เชี่ยวชาญยังแนะนำว่าให้อ่านหนังสือก่อนทำงาน หรือเรียนสัก 15-20 นาที เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสมองและร่างกายให้พร้อมทำงาน และเรียนหนังสือเลยทีเดียว

8. พัฒนาทักษะการเขียน

เชื่อได้ว่าคนที่อ่านหนังสือทุกคน แม้จะอ่านบ่อยหรือไม่ค่อยบ่อยก็ตาม จะต้องมึนงงเขียนในดวงใจ ที่เราอ่านแล้วชอบวิธีการเขียน และสำนวนของเขาเหลือเกิน ซึ่งสิ่งนี้และที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางการเขียนให้เรา และยิ่งถ้าได้อ่านบ่อย ๆ ก็จะได้ทั้งคำศัพท์และสำนวนภาษาที่เขาใช้เขียนหนังสือกัน ไม่น่าว่าสักวันคุณก็อาจจะได้เป็นนักเขียนฝีมือดีคนหนึ่งเลยก็ได้

9. ให้ความสงบ

ผลวิจัยทางการแพทย์ได้พิสูจน์แล้วว่า นอกจากการอ่านหนังสือจะช่วยให้เรามีสมาธิขึ้นแล้ว การอ่านหนังสือยังช่วยให้ร่างกายเราก่อความรู้สึกสงบขึ้นด้วย โดยหากอ่านหนังสือแนวปรัชญาหรือหนังสือที่ให้แนวคิด จะช่วยลดความดันโลหิตให้อยู่ในระดับปกติได้ หรือถ้าอ่านหนังสือประเภทฮาวทู (self-help books) ก็จะช่วยปรับอารมณ์ที่แปรปรวนให้กลับมาเป็นปกติ และบางทีก็สามารถช่วยชี้ทางสว่างให้ปัญหาที่มีดัดแปรด้านได้ด้วย

10. ให้ความบันเทิง

ไม่ว่าจะอ่านหนังสือประเภทไหนก็แล้วแต่ จะมีสาระความรู้มากน้อยแค่ไหนก็ไม่สำคัญ เพราะหนังสือสามารถให้อะไรกับคนอ่านได้เสมอ ไม่ว่าจะเป็นแนวคิด ไอเดียดี ๆ ทักษะภาษา หรือแม้แต่หนังสือภาพการ์ตูนที่ไม่ได้มีสาระสำคัญอะไรเลย ก็ยังสามารถให้ความบันเทิงเริงใจแก่ผู้อ่านได้ไม่มากนักน้อย ดังนั้น หากวัน ๆ หนึ่งคุณไม่ค่อยได้อ่านหนังสือเท่าไร ลองหาหนังสือที่คิดว่าน่าสนใจ หรือเริ่มอ่านข้อความบนฉากระดาษ หรือบนฉลากผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันก่อนก็ได้

จิกามาต สุขเกษม (2559 : 15) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านนั้นมีความสำคัญสำหรับทุกคนในทุกเพศทุกวัย เนื่องจากการอ่านไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแคในเรื่องการศึกษาเท่านั้น แต่การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสิ่งพิมพ์เพื่อรับรู้ข่าวสารประจำวัน หรือการอ่านเพื่อรับรู้ถึงคำเตือนต่าง ๆ อีกทั้งการอ่านยังมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการศึกษาและผู้อ่านจำเป็นต้องนำทักษะการอ่านไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุด แต่ก่อนที่ผู้อ่านจะสามารถพัฒนาทักษะของตนได้นั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในการอ่านก่อนเป็นอันดับแรก

พนอ สงวนแก้ว (2553, อ้างในจิกามาต สุขเกษม, 2559 : 15) สรุปถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้เกิดความคิด ได้ความรู้ และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล รวมไปถึงทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านด้วยความรู้สึกเพลิดเพลิน ซาบซึ้งไปกับความไพเราะของภาษา ก่อให้เกิดภาพพจน์และจินตนาการได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงนับเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมนุษย์

วรรณิ โสมประยูร (2544, อ้างในทักษพร โพธิ์เหมือน, 2561 : 15) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. เพื่อติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. ช่วยให้ผู้คนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพที่ตนเองกระทำอยู่ ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้
4. สนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น

5. ส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นที่รอบรู้

สรุปความสำคัญของการอ่าน เป็นทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นทำให้ผู้อ่านเกิดความคิด ได้ความรู้ และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกลสามารถพัฒนาทักษะของตนได้

2.1.3 ประเภทของการอ่าน

สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2530, อ้างในจิกามาศ สุขเกษม, 2559 : 31) แบ่งประเภทการอ่านไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือรู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้าและเลือกจับใจความ เป็นต้น

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะการอ่าน 2 วิธี เลือกบทอ่านจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ในหนังสือพิมพ์ บทความ โฆษณา เป็นต้น เพื่อที่จะให้ผู้เรียนฝึกจับใจความสำคัญ โดยละเว้นการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough Reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำเนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับสูงขึ้นไป เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นและสามารถอภิปรายบทอ่านหลังการอ่านได้ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน บทอ่าน และข้อเขียน (Active Reader) ไม่ใช่เป็นการอ่านที่ไม่มีการตอบโต้ (Passive Reader)

เอกภพ อินทรภู และคณะ (ออนไลน์) กล่าวไว้ว่าประเภทการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง

1. การอ่านในใจ

การอ่านในใจ คือการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ และนำความคิดความเข้าใจที่ได้นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ประเภทของการอ่านดังต่อไปนี้คือ

1.1 การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านหนังสืออย่างละเอียดเพื่อเก็บแนวคิดหรือสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน หลักสำคัญของการอ่านจับใจความคือการแยกใจความ (ข้อความสำคัญที่สุด) ออกจากพลความ (ข้อความประกอบ)

วิธีการอ่าน

1. สังเกตส่วนประกอบของงานเขียน เช่น ชื่อเรื่อง คำนำวัตถุประสงค์ ของผู้เขียนว่าเป็นงานเกี่ยวกับอะไร และเขียนเพื่ออะไร

2. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายงานเขียนว่าเขียนด้วยวัตถุประสงค์ใด

3. จัดลำดับเนื้อหาใหม่ตามความสำคัญ

4. ใช้การตั้งคำถามกว้าง ๆ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม เพื่อหาความสัมพันธ์ในการดำเนินเรื่อง

1.2 การอ่านตีความ

คือ การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของคำและข้อความทั้งหมด โดยพิจารณาถึงความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ซึ่งทั้งนี้ผู้อ่านจะสามารถตีความหมายของคำสำนวนได้ถูกต้องหรือไม่นั้นจำเป็นต้องอาศัยเนื้อความแวดล้อมของข้อความนั้นๆ บางครั้งต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ปัจจุบันเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจการอ่านตีความ มีหลักเกณฑ์ในการอ่านดังนี้

การอ่านตีความอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านต้องพิจารณาความหมายโดยอาศัยบริบท น้ำเสียงของผู้เขียน เจตคติ ภูมิหลังของเหตุการณ์ประกอบด้วย

ข้อปฏิบัติในการอ่านตีความ

- อ่านเรื่องให้ละเอียดโดยพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้
- หาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด
- ทำความเข้าใจกับถ้อยคำที่ได้จากการตีความ
- เรียบเรียงถ้อยคำให้มีความหมายชัดเจนและมีเหตุผลเป็นหลักสำคัญ

1.3 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านที่ค่อนข้างยาก เพราะต้องใช้การหาเหตุผลมาใช้ในการวิจารณ์

ข้อควรปฏิบัติในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

1. พิจารณาความหมายของข้อความที่อ่าน
2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยคว่ามีเหตุผลสอดคล้องกันหรือไม่
3. พิจารณาความต่อเนื่องของใจความหลักและใจความรอง
4. แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นและความรู้สึก
5. พิจารณาว่ามีความรู้เนื้อหา หรือมีความคิดแปลกใหม่น่าสนใจหรือไม่

1.4 การอ่านวิเคราะห์

การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เป็นการแยกแยะทำความเข้าใจองค์ประกอบหรือโครงสร้างของหนังสือแต่ละประเภท

ข้อควรปฏิบัติในการอ่านวิเคราะห์

1. ศึกษารูปแบบของงานประพันธ์ว่าเป็นรูปแบบใด
2. แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
3. แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. พิจารณากลวิธีในการนำเสนอ

1.5 การอ่านเพื่อประเมินคุณค่า

การประเมินค่าเป็นการตัดสินความถูกต้องเที่ยงตรงและคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่ เชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด มีคุณค่าหรือไม่ อย่างไร โดยพิจารณาเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และการใช้ภาษา

วิธีการอ่านประเมินคุณค่า

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาจากเรื่องที่อ่าน
2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยค ว่าเป็นข้อความที่ไปกันได้ ไม่ขัดแย้งกัน
3. พิจารณาความต่อเนื่องของความหมาย
4. เมื่ออ่านแล้วต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่อ่าน

2. การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง หมายถึงการอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความนั้นๆ ด้วยการอ่านออกเสียงแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การอ่านออกเสียงปกติ

เป็นการอ่านออกเสียงตามปกติทั่วไป อ่านได้ทั้งบทร้อยแก้วและร้อยกรอง เช่น อ่านข่าว อ่านประกาศ อ่านตีบท อ่านสารคดี อ่านข้อความประกอบภาพนิ่ง หรืออ่านบทภาพยนตร์

วิธีการอ่านออกเสียงปกติ

1. ทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่านจริง
2. ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม
3. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง
4. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี

2. การอ่านทำนองเสนาะ

การอ่านทำนองเสนาะเป็นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองหรือวรรณคดีไทยให้ไพเราะน่าฟัง มุ่งให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง เกิดอารมณ์ จินตนาการ คล้อยตามบทร้อยกรองนั้น ๆ ด้วย

วิธีการอ่านทำนองเสนาะ

1. ต้องรู้จักลักษณะคำประพันธ์ที่จะอ่านก่อนว่าบังคับฉันทลักษณ์อย่างไร
2. อ่านให้ถูกทำนอง
3. ควรมีน้ำเสียงและลีลาในการอ่านที่ดี
4. ออกเสียงแต่ละคำถูกต้องชัดเจน

2.1.4 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน

วรวิมล ตัญญิวินัย (2552, อ้างใน ญญฐิติณี ทินวงษ์, 2554 : 2) กล่าวถึงนักวิชาการที่กล่าวไว้ว่าปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมี 3 ส่วนคือ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านคำศัพท์และสำนวน 3. ด้านโครงสร้าง สำหรับด้านเนื้อหาเนื้อเรื่องที่เรารับไม่มาสนใจหรือคิดว่ามีประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือที่แย่กว่านั้นคือผู้สอนเลือกด้วยความสะดวกเคยสอนเรื่องนั้น ๆ มาจนชำนาญแล้ว แม้เรื่องจะล้าสมัยไปแล้วก็ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง บ่อยครั้งที่นักเรียนต้องอ่านเรื่องที่ไกลตัวไม่มีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย คุณครูท่านเห็นด้วยที่จะให้นักเรียนอ่านเรื่องความรู้รอบตัวที่มาจากทั่วโลก แต่ในการเริ่มต้น หากนำเรื่องที่ไกลตัวหรือเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจตามวัย หรือทันสมัย ก็ช่วยให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น และอาจช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้นก็ได้

ปนพร สุวรรณไตรย์ (2539, อ้างใน ญญฐิติณี ทินวงษ์, 2554 : 2) กล่าวถึงปัญหาส่วนหนึ่งในการสอนอ่าน คือปัญหาจากแบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

ให้ใช้เป็นแบบเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ นั้น ลักษณะเนื้อหาส่วนใหญ่ตลอดจนกิจกรรมที่จัดพิมพ์ขึ้นนั้นไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเท่าที่ควรเนื่องจากเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนน้อย เนื้อหาในแบบเรียนมุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านไวยากรณ์เป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงได้และทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับการอ่าน

อมรรตน์ นิตดาหลง (2551, อ้างใน ญัฐฉิณี ทินวงษ์, 2554 : 2) กล่าวว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การสอนอ่านไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากเนื้อหาของบทอ่านไม่น่าสนใจ และไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะครูส่วนใหญ่ยังใช้เนื้อหาของบทอ่านไม่น่าสนใจ ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ครูส่วนใหญ่ยังใช้เนื้อหาจากหนังสือแบบเรียนที่จัดทำโดยสำนักพิมพ์เป็นหลัก

มิลเลอร์ (Miller, 1970, อ้างในมณฑิธร อินแก้ว, 2554 : 15-16) ได้ชี้ให้เห็นสาเหตุของการอ่านช้าของแต่ละคนว่า องค์ประกอบใหญ่เกิดจากนิสัยการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้อ่านบางคนเป็นคนไม่สนใจที่จะปรับปรุงนิสัยการอ่านของตน ขาดความสนใจในการอ่านจึงยากที่จะประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อไปนี้จะเป็นการช่วยให้ประสิทธิภาพในการอ่านมีมากยิ่งขึ้น

1. การอ่านออกเสียง (Vocalizing) การอ่านออกเสียงทำให้อ่านช้าถ้าอ่านโดยวิธีนี้จะติดเป็นนิสัย ให้แก้ไขโดยใช้นิ้วปิดปากขณะที่อ่าน จะเป็นการอ่านในใจใช้วิธีนี้จนกว่าจะแก่นิสัยเดิมได้ และเมื่อติดนิสัยอ่านในใจอย่างดีแล้ว จะพบว่าทำให้อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น

2. การอ่านทีละคำ (Word-by-word reading) การอ่านหนังสือทีละตัวทำให้อ่านหนังสือช้าเพราะแม้ว่าจะหาความหมายจากคำทีละคำ สามารถแก้ไขได้โดยตั้งใจไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้งจะอ่านเอาความคิดทั้งหมดโดยเก็บทั้งประโยคโดยใช้สายตามองไปครั้งเดียว แล้วตีความหมายทันที

3. ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word blocking) การหยุดและกังวลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนจะทำให้จังหวะในการอ่านและแนวความคิดในการอ่านทั้งประโยคหายไป ถึงแม้ว่าเราจะไม่รู้ศัพท์บางคำก็สามารถหาความหมายของมันโดยดูจากสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในประโยคนั้นได้ถ้าใช้ความคิดติดตามไปตลอดทั้งเรื่อง

4. การพะวงอยู่กับตัวเลข (Number attraction) ผู้อ่านบางคนจะหยุดการอ่านทันทีที่พบตัวเลขที่พบจำนวนเลข และจะใช้เวลาพิจารณาตัวเลขอย่างจริงจังจนดูเหมือนว่าตัวเลขนั้นสำคัญที่สุด การแก้ก็คือ ให้ตีความหมายของตัวเลขนั้นออกมาเป็นคำง่าย ๆ เช่น มาก เล็กน้อย นานมาแล้ว ปัจจุบัน ปีหน้า เร็ว ๆ นี้ เป็นต้น แล้วข้ามมาอ่านเนื้อหาตอนอื่น จะทำให้อ่านเร็วขึ้น

5. การวิเคราะห์เกินความเป็นจริง (Word analysis) ผู้อ่านจะหยุดและวิเคราะห์คำแปลก ๆ ว่ามาจากรากคำใด โดยจะพยายามนึกถึงคำอุปสรรคปัจจัย จนลืมนื้เนื้อหาอื่น ๆ ทั้งบทความ ทำให้ต้องกลับไปอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก สิ่งเหล่านี้จะทำลายแนวโน้มในการอ่าน และอาจนำไปสู่การสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน เช่นเดียวกับความหมายของคำ ซึ่งแตกต่างกันเนื้อหาวิชาที่ใช้ให้แก้ไขโดยค้นหาความหมายกว้าง ๆ ของคำนั้น พยายามเสาะค้นหาความคิด ความหมายของคำที่อยู่เบื้องหลังให้ได้ (Seeks the ideas behind the word)

6. ใช้วิธีเดียวกันตลอดในการอ่านทุกประเภท (Monotonous plodding) หมายความว่า การอ่านอนุเฉททุกประเภทตั้งแต่เนี้ยยประเภทเบา ๆ ไปจนถึงการอ่านตำราใช้วิธีเดียวกันหมด อัตรา

ความเร็วในการอ่านก็เปรียบเสมือนการขับรถยนต์ ถ้าเราขับรถอย่างสนุกสนานด้วยความเร็วก็ใช้อัตราความเร็วสูงได้ ถ้าท่านขับในย่านจอแจย่านชุมชนต้องใช้ความระมัดระวัง ก็ต้องขับให้ช้าลง หลักในการขับรถนั้นก็เช่นเดียวกับการอ่าน นักอ่านบางคนอ่านหนังสือเบาสมอง นิยายจะอ่านอย่างเร็วมาก นับได้หลายพันคำต่ออนาที แต่อ่านหนังสือวิชาการใช้หาคิดพิจารณาเนื้อหาไปด้วยก็ใช้เวลาเพิ่มขึ้นกว่าเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนิยาย ท่านต้องรู้จักอ่านโดยพิจารณาประเภท และจุดมุ่งหมายของสิ่งที่พิมพ์นั้นด้วย จึงจะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง

7. การใช้นิ้วชี้ตามไปด้วย (Finger following) การใช้นิ้วชี้ตามตัวอักษรในขณะที่อ่าน ลักษณะนี้จะทำให้อ่านช้าลงแทนที่จะอ่านเร็วขึ้น การอ่านโดยใช้สายตาตามบรรทัดจะเร็วกว่าการอ่านโดยใช้นิ้วชี้ เพราะนิ้วไม่สามารถเคลื่อนไหวได้เร็วเท่าสายตา วิธีแก้ นิสัยนี้ทำได้โดยอย่าให้นิ้วมีอว้างเป็นอันขาด โดยการจับหนังสือ 2 มือ หรือประสานมือไว้ที่ตักขณะอ่านหนังสือที่โต๊ะ กวาดไปที่อักษรทีละบรรทัด

8. การโคลงศีรษะไปมาขณะอ่านหนังสือ (Head swinging) การส่ายศีรษะไปมาขณะอ่านหนังสือ ทำให้ผู้อ่านเกิดความล้าหรือเหนื่อยมากกว่าการกวาดสายตาไปตามบรรทัด ซึ่งนอกจากจะมีผลทำให้การอ่านช้าลงแล้วยังทำให้ประสาทกล้ามเนื้อเครียด รู้สึกเหน็ดเหนื่อยในการอ่านมากขึ้น ถ้ามีนิสัยเช่นนี้ต้องใช้มือกุมศีรษะไว้ไม่ให้เคลื่อนไหวไปมา แล้วใช้สายตากวาดตามตัวอักษรทีละบรรทัด

9. ไม่สนใจกับหัวข้อสำคัญ (Clue blindness) การสนใจกับหัวข้อที่สำคัญที่ผู้เขียนจงใจเขียนมาให้ดู เหมือนกับนักขับรถทางไกลมักสนใจดูระยะทาง สภาพทางจากป้ายข้างถนนที่เขียนบอกไว้เป็นระยะ ๆ จนกว่าจะถึงจุดหมาย เช่นเดียวกับนักอ่านมักสนใจแต่กับคำอ่าน และสนใจเฉพาะหัวเรื่อง ชื่อเรื่องย่อๆ รูปแบบการพิมพ์ สารบัญ ภาพประกอบ และบทสรุป สิ่งเหล่านี้เป็นหัวข้อสำคัญที่ผู้เขียนจงใจจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในความคิดรวบยอดว่าสิ่งใดมีความสำคัญเช่นไร ผู้อ่านจงพยายามให้ตลอดพยายามใช้ประโยชน์นำเรื่องเป็นตัวนำไปสู่หัวข้อสำคัญ และใช้ตอนสรุปท้ายเรื่องเป็นส่วนประกอบก็จำได้ความคิดความเข้าใจในรูปแบบของผู้เขียนคนนั้น ๆ

10. การย้อนกลับไปอ่าน (Rereading) การอ่านย้อนกลับบทความที่ไม่เข้าใจจะเป็นการบ่งชี้ว่าผู้อ่านไม่มีความมั่นใจที่จะดึงเอาใจความสำคัญของเนื้อความนั้นออกมาด้วยความสามารถของตนเอง เหตุนี้จะเป็นตัวการที่ทำให้การอ่านช้าลงเพราะแม้ว่าจะคิดย้อนหลังกลับไป แทนที่จะอ่านไปข้างหน้า เพื่อหาแนวคิดใหม่ จงพยายามอ่านเพียงครั้งเดียวอย่างตั้งใจ ความคิดทั้งหลายก็จะค่อย ๆ ออกมาเอง โดยที่ไม่ต้องกังวลว่าตนเองอ่านไม่รู้เรื่อง ต้องอ่านใหม่อีกรอบจึงจะรู้เรื่อง

11. การอ่านย้อนกลับไปกลับมา (Back tracking) อ่านแล้วอ่านอีกใกล้เคียงกับการย้อนกลับไปอ่าน (Rereading) แต่เป็นการอ่านย้อนทั้งหมดไม่ใช่อ่านย้อนเป็นบางตอน เพื่อที่จะให้แน่ใจว่าท่านเข้าใจทั้งหมด อ่านข้อความนี้แล้ว เดี่ยวย้อนกลับมาที่ข้อความเดิมอีก แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านไม่มีความมั่นใจในตนเองในการฝึกหาคำสำคัญจากเรื่องทำให้เป็นคนอ่านช้า และไม่สามารถจับความคิดจากบทความได้ ต้องพยายามและมุ่งให้ความสนใจอย่างเต็มที่ในขณะที่อ่านอย่างตั้งใจเพียงครั้งเดียว ท่านจะได้ความคิดความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี

12. ขอบฝันกลางวัน (Dozdreaming) การปล่อยให้ความตั้งใจและความคงที่ในอารมณ์เหม่อลอยไปกับความคิดที่สอดแทรกเข้ามาในหนังสือเพียงบางจุด แต่ไม่ได้ความรู้อะไรจากการอ่านเลย เพื่อที่จะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ ผู้อ่านจะต้องพัฒนาความสามารถโดยฝึกจิตใจให้แน่นแน่ว อยู่กับสิ่งที่

อ่านตรงหน้าท่านเพียงอย่างเดียวในขณะที่อ่านหนังสือต้องมุ่งความสนใจในสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาท่านเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านไม่ใช่คุณสมบัติที่มีได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่ฝึกฝนกันได้ การที่จะเป็นนักอ่านที่ดีจะต้องอาศัยวิธีการและเทคนิคหลาย ๆ ประการ เช่น การอ่านออกเสียงการอ่านทีละคำ การอ่านโดยใช้นิ้วชี้ตามไปด้วย การโคลงศีรษะไปมาขณะอ่านหนังสือ การอ่านแบบไม่สนใจกับหัวข้อสำคัญ การอ่านย้อนกลับไปกลับมา เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน

2.2.1 การพัฒนาทักษะด้านการอ่าน

ณัฐพล โขติชาติมาลา และคณะ (2554 : ออนไลน์) กล่าวถึงการพัฒนาสมรรถภาพของการอ่านว่า ผู้อ่านต้องพัฒนาการอ่านของตนเองอยู่เสมอ รู้วิธีเพิ่มประสิทธิภาพการอ่าน และรู้จักแหล่งความรู้และวัสดุการอ่าน เพื่อสามารถเลือกใช้ให้เกิดประโยชน์ตรงวัตถุประสงค์ของการอ่าน

การพัฒนาการอ่านของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

1. ควรฝึกฝนให้สามารถอ่านแตกฉาน และเข้าใจ
2. ควรอ่านหนังสือหลาย ๆ ประเภท หลาย ๆ เล่ม ทั้งยากและง่าย
3. ฝึกฝนจนเกิดทักษะในการอ่านจับความคิดรวบยอดของผู้แต่งได้ อ่านแล้วได้แนวคิดใหม่ ๆ

สามารถประเมินค่าข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง

สมรรถภาพในการอ่านสามารถเพิ่มพูนได้ หากผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน อ่านให้มาก อ่านให้บ่อย อ่านให้แตกฉาน ใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านและไตร่ตรองแล้วไปสนทนา แลกเปลี่ยนแนวคิดกับผู้อื่นหรือนำไปปฏิบัติด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียนบันทึก การเขียนทางวิชาการ การเขียนบทความ จะช่วยให้ทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

สมิธ และแอลลี (Smith & Elley, 1994 อ้างในวิฑูรย์ ทฤษฎี, 2560 : 93) ได้กล่าวถึง การที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้นควรมีการจัดกิจกรรมแบบฝึกทักษะที่สนุกสนาน และมีความหลากหลายเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กเรียนผ่านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอย่างสมดุลตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะโดยเริ่มจากครูอ่านให้นักเรียนฟัง มาสู่กิจกรรมกลุ่มที่ให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้น และแก้ไขปัญหาด้านการอ่านสะกดคำโดยให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มย่อย เมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้คล่องแล้ว ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มโดยการร่วมมือกันผลิตผลงาน เพื่อที่นักเรียนสามารถอ่านเองตามลำพังได้

สถาบันเบรนนิต (Brainfit : ออนไลน์) กล่าวถึง การพัฒนาภาษาอังกฤษโดยธรรมชาติของมนุษย์ ต้องผ่านลำดับพัฒนาการดังนี้

1. Phonemic Awareness – ความสามารถในการแยกแยะเสียงย่อยทุกเสียงในภาษาอังกฤษ
2. Phonics – การโยงเสียงกับตัวหนังสือ
3. Fluency – ความคล่องในการอ่านเร็วพอที่จะสามารถจับใจความ
4. Vocabulary – เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ และสามารถจำความหมายได้
5. Comprehension – การเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

2.2.2 ระดับของการพัฒนาการอ่าน

ศรีจันทร์รัตน์ ห่ออิวงค์ (2539 : 10) กล่าวว่า วัฏจักรการอ่านของคนทั่ว ๆ ไปนั้นควรจะแยกออกได้เป็น 6 ระดับ ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกับการศึกษาของไทยได้ดังนี้

1. ระดับที่หนึ่ง ระดับเตรียมการ ตั้งแต่เกิดจนถึงประถมศึกษาปีที่ 1 ควรพิจารณาถึงพฤติกรรมในการอ่านของเด็กประมาณ 1-6 ปี มักจะสนใจพฤติกรรมในการอ่าน ที่ออกมาในรูปภาพ โต ๆ ชอบอ่านเป็นคำ ๆ และประโยคสั้น ๆ 3-4 ปี ดูโทรทัศน์และจำบางคำ ในนั้น มักจะสนใจกับกิจกรรมผู้ใหญ่ที่ใกล้ตัว ชอบจับต้องหนังสือหรือแมกกาซีนฉีกและขว้าง เขาจะเรียนจากรูปและจำคำบอกกล่าวเกี่ยวกับรูปภาพนั้นจากผู้ใหญ่

2. ระดับที่สอง ระดับเริ่มต้นการอ่าน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 เริ่มมีการเรียน การอ่าน ในโรงเรียนมักจะเป็นระดับอนุบาลหรือบางคนอาจอยู่ประถมศึกษาปีที่ 2 ในระดับนี้ เด็กเริ่มมีความพร้อมที่จะอ่านบ้างตามสิ่งที่ถูกแนะนำ ความแตกต่างในการอ่านของเด็กจะเริ่มมีขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่บ้านบางคนอาจเคยเห็นรูปภาพ หรือ ตัวหนังสือสั้น ๆ ผ่านสายตามาแล้วจากทางบ้าน ก็เท่ากับเด็กมีประสบการณ์เดิมเป็นทุนอยู่แล้ว ง่ายต่อการเริ่มอ่าน เช่น พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะเคยอ่านหรือเคยเล่านิทานให้ฟังจนเด็กเกิดความชำนาญกับศัพท์ หรือคำพูดสั้น ๆ หรือเด็กบางคนก็ครอบครัว อยู่ในตัวเมืองหรือครอบครัวมีฐานะดี เด็กก็สามารถเรียนรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ในบ้าน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ก็มักจะคุ้นเคยกับคำใหม่ ๆ ได้ดี เป็นต้น เช่น คำว่า มาม่า นักเรียนหรือเด็กที่ดูโทรทัศน์ หรือฟัง หรือเห็นการเขียนคำนี้บ่อย ๆ ก็จำได้ และมีประสบการณ์เดิมดีกว่าเด็กที่ไม่เคยได้ดูหรือฟังมาก่อน

3. ระดับที่สาม ระยะเริ่มแรกของการอ่านตามลำพัง-ประถมศึกษาปีที่ 3-6 ระยะนี้เขาเริ่มรู้จักการที่จะหาอ่านตามใจชอบ เขาเริ่มรู้คำมากขึ้น เริ่มรู้จักสนใจกับเรื่องราวของ หนังสือ ฟังการเล่า การบอกอย่างเป็นระเบียบ สนใจคำคล้าย ๆ กัน เช่น มา พา ซึ่งจะปรากฏ ในหนังสือที่อ่านในภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า Take make ถ้ามีห้องสมุดเด็กจะเริ่มไปค้นอ่าน หาวัสดุอ่านเองตามใจชอบในระยะนี้

4. ระดับที่สี่ ระยะของการเปลี่ยนแปลง มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 อ่านมากขึ้น เรื่องที่อ่านจะยาวขึ้น เขาจะต้องการการช่วยเหลือในการอ่าน ถ้าเขาติดขัดเมื่อเกิดความจำเป็น เริ่มจับใจความได้ รู้จักตอบคำถาม ๆ ง่าย ๆ ของตัวเองจากหนังสือสั้น ๆ รู้จักเก็บความคิดง่าย ๆ

5. ระดับที่ห้า ระยะกลางหรือระดับขั้นต่ำของวุฒิภาวะ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 David Russell เน้นหนักว่า ลักษณะอุปนิสัยโดยทั่วไปของระดับการอ่านของเด็กวัยนี้เริ่มแสดงออกถึงการอ่านอย่างเต็มที่ เด็กเริ่มมีแววแยกแยะอย่างเห็นได้ชัด รู้จักเก็บแนวคิดจุดสำคัญ และเน้นรายละเอียดเป็นบางตอนและเริ่มเข้าใจหลักการวิจารณ์อย่างง่าย สิ่งที่สำคัญก็คือรู้จักเลือกวัสดุ อุปกรณ์จะอ่านหน้าที่ที่จำเป็นที่จะส่งเสริมการอ่านก็คือจะต้องจัดห้องสมุด จัดวัสดุอุปกรณ์การอ่านให้พอเพียงกับความต้องการ

6. ระยะที่หก ระยะการอ่านที่ก้าวหน้า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป เริ่มมีวุฒิภาวะการอ่านเต็มที่ บอนด์ (Bond) และ ทิงเกอร์ (Tinker) (อ้างในศรีจันทร์รัตน์ ห่ออิวงค์, 2539 : 10) ได้พิจารณาถึงวุฒิภาวะที่ดีของผู้อ่าน ในวัยนี้ควรจะเริ่มเป็นหลักก็คือ ควรจะให้ได้อ่านนวนิยาย หนังสือที่มีคำศัพท์แปลก ๆ การอธิบายแนวคิดอย่างกว้างขวางหนังสือตำรา หนังสือหลักวิชาการทั่ว ๆ ไป

และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการศึกษาหาความรู้ให้เด็กเต็มทีกว้างขวาง จะช่วยให้เด็กเริ่มวิชาการอ่านสนใจการอ่านมากขึ้น

Barrett (quoted in Kemp, 1990, อ้างในกมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 21) ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal comprehension) มุ่งเน้นการอ่านให้ได้ความคิด และข้อมูลที่ปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในข้อความ

2. ระดับความเข้าใจในการจัดเรียงเรียงใหม่ (Reorganization) มุ่งเน้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์สังเคราะห์และเรียบเรียงความคิด หรือข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อความ การสร้างความคิดใหม่โดยอาจใช้ประโยคของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แต่ยังคงความหมายเดิม

3. ระดับความเข้าใจในการสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็น (Inferential comprehension) ผู้อ่านจะต้องสรุปอ้างอิงหรือลงความคิดเห็นได้ใช้ความคิดของตนเองบวกกับข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อความ โดยใช้ความรู้สึกและประสบการณ์ของตนเองเป็นพื้นฐานในการคิด จินตนาการและตั้งสมมติฐาน

4. ระดับความเข้าใจในการประเมิน (Evaluation) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องใช้การประเมินค่าจากสิ่งที่ได้อ่าน โดยเปรียบเทียบแนวคิดจากบทอ่านกับเรื่องราวภายนอกบทอ่าน หรืองานเขียนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายในตัวผู้อ่านเองที่ ซึ่งมาจากประสบการณ์ ความรู้ ค่านิยมของผู้อ่านเอง และสิ่งสำคัญในการประเมินค่า คือ จะต้องมีการตัดสินใจ และเน้นความถูกต้อง การยอมรับ หรือความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้น

5. ระดับความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง (Appreciation) ความเข้าใจในระดับนี้ประกอบด้วยความเข้าใจจากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด โดยผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ความรู้สึกและความสุนทรีย์ต่องานเขียน อีกทั้งเทคนิคการเขียน ท่วงทำนอง รูปแบบ หรือโครงสร้างของสิ่งที่อ่านอีกด้วย

Burmeister (1974, อ้างในกมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 22) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) ได้อธิบายเกี่ยวกับระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจ (Memory) หมายถึง การจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และการจำและปฏิบัติตามคำสั่ง

2. ระดับการแปลความ (Translation) หมายถึง การนำข้อความหรือสิ่งทราบและเข้าใจมาแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปรรูปเป็นแผนภูมิแผนที่หรือแผนภาพ การนำเรื่องมาเขียนเป็นบทละครสั้น ๆ หรือนำบทละครมาเขียนเป็นเรื่องและการปฏิบัติตามคำสั่ง

3. ระดับการตีความ (Interpretation) หมายถึง การมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ หรือการให้เหตุเพื่อหาผล การคาดการณ์ล่วงหน้า การจับความหมายแฝง

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นหรือเข้าใจหลักการหรือตัวอย่าง แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะรายละเอียดส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น การลงความเห็นหรือตัดสินโดยอาศัย ข้อมูล การวิเคราะห์บทประพันธ์การแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น การวิเคราะห์โฆษณา ชวนเชื่อ

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถนำรายละเอียดส่วนย่อยมาสรุปเข้าเป็นหลักใหญ่ ๆ ได้

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง ระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านมีความสามารถในการกำหนดเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่ย่าน โดยอาศัยมาตรฐานที่ตั้งไว้จากข้อความต่าง ๆ เช่น ข้อเท็จจริงความคิดเห็น บทวิจารณ์จินตนาการและความเชื่อ เป็นต้น

บันลือ พุกษะวัน (2543, อ้างในกมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 24) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจในข้อเท็จจริง (Factual level) เป็นความเข้าใจในท้องเรื่อง โดยผู้อ่านสามารถตอบคำถามได้ว่าใครทำอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ โดยผู้อ่านตรวจสอบข้อความ ถ้อยคำจากประโยคนั้นโดยตรงและสามารถตรวจสอบคำตอบด้วยการอ่านออกเสียงได้โดยตรง (Reading the line) ถือเป็นความเข้าใจระดับต่ำที่สุด

2. ระดับการตีความหรืออนุมานความ (Interpretive or inferential level) โดยผู้อ่านจะต้องใช้การตีความ แปลความจากเหตุผลของบทความ ซึ่งคิดหาเหตุผล ตีความ แปลความจากเรื่อง จึงจะสามารถหาเหตุผลเป็นเครื่องบ่งชี้และถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านที่สูงขึ้นหรือระดับปานกลาง

3. ระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินเรื่องจากสิ่งที่อ่าน (Critical or evaluation level) การสอนอ่านในระดับนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นความเข้าใจระดับสรุปความที่ไม่สามารถหาคำตอบจากเนื้อหาโดยตรง แต่ต้องคิดหาเหตุผล ตีความ แปลความหมายจากบทอ่าน จึงจะสามารถตอบคำถามได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้และถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่าน ระดับปานกลางหรือระดับสูง

2.2.3 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กันนิง (Gunning, 1992 อ้างใน จิกามาศ สุขเกษม, 2559 : 20-21) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยกลวิธีดังต่อไปนี้

1. การเตรียม (Preparing strategies) คือกระบวนการเตรียมกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน การกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ย่านก่อนอ่านบทอ่าน การคาดเดาเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบทอ่าน ตลอดจนการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่าน

2. การเลือกและการรวบรวม (Selecting and organizing strategies) คือ การเลือกและระบุรายละเอียดที่สำคัญในบทอ่านอีกทั้งเชื่อมโยงรายละเอียดที่สำคัญเหล่านั้น กล่าวคือ ผู้อ่านระบุความคิดหลักและรายละเอียดในแต่ละย่อหน้า ตลอดจนการสรุปความบทอ่าน

3. การอธิบายเพิ่มเติม (Elaborating strategies) คือการสอนที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับบทอ่านและข้อมูลที่ได้รับจากบทอ่าน โดยเกิดขึ้นทั้งระหว่างและหลังการอ่าน ซึ่งทำได้โดยการอนุมานเรื่องที่ย่านและให้ผู้อ่านเล่าเรื่องหรือสรุปเรื่องโดยสื่อความเข้าใจ ของผู้อ่านโดยการวาดรูป

4. การฝึกซ้อมหรือบรรยาย (Rehearsing strategies) คือ ผู้สอนตั้งคำถามเพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจ ขณะเดียวกันผู้เรียนก็ตอบคำถามพร้อมทั้งนำข้อมูลจากบทอ่านมาประกอบ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสนทนาแลกเปลี่ยนความเข้าใจกันเกี่ยวกับบทอ่าน

5. การตรวจสอบ (Monitoring strategies) คือ การตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่าน ของตนเอง ระหว่างและหลังการอ่าน ผู้อ่านตรวจสอบตนเองในเรื่องความเข้าใจเนื้อเรื่องของบทอ่าน และรับรู้ได้เมื่อเกิดความไม่เข้าใจในบทอ่านหลังจากนั้นจึงหาวิธีแก้ปัญหา

พี ฮาริส (P. Harris, 1969, อ้างใน จิกามาศ สุขเกษม, 2559 : 18-19) กล่าวว่า องค์ประกอบ กอบที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษาและสัญลักษณ์ทางภาษา กล่าวคือ ความสามารถในการทำความเข้าใจ ความหมายของคำที่ง่ายและยากที่ปรากฏในข้อความของบทอ่าน การเข้าใจระบบคำ โครงสร้างประโยคในรูปแบบภาษาเขียน การเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่รวมประโยคย่อย ๆ หลาย ประโยค หลายความหมายเข้าด้วยกันและการเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่าง ๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และการย่อหน้า เป็นต้น

2. ความรู้ในแง่ความคิด กล่าวคือ ความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน และ ใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน ความสามารถทำความเข้าใจความคิดย่อย ๆ และสามารถสรุป และ ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และลีลาของเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ ความสามารถทำความเข้าใจ เกี่ยวกับเจตคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่ผู้เขียนเขียนและเจตคติของผู้เขียนที่มีต่อผู้อ่าน การเข้าใจ อารมณ์ และบรรยากาศของเรื่อง และความสามารถในการระบุวิธีและแนวการเขียนที่ผู้เขียนใช้ แสดงความคิดเห็น

2.2.4 ลักษณะของผู้มีความสามารถในการอ่าน

ผู้มีความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องสามารถพิจารณาถึงความถูกต้องของข้อความและ สามารถใช้ความคิดติดตามเรื่องด้วยความสนใจ โดยมีความเข้าใจในความหมายของเรื่อง ทั้งนี้ต้องรวมถึงเทคนิคที่จะแสวงหาสาระประโยชน์ในสาขาวิชาการต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อค้นหาจุดเด่นของความสนใจและเชื่อมโยงไปถึงปัญหาต่าง ๆ ได้ (Teacher's corner, ออนไลน์) ได้กล่าวถึง Raygor (1970) ที่ระบุลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไว้ว่าต้องมีความสามารถในการจดจำ มีความเข้าใจ และสามารถเก็บรายละเอียดที่สำคัญได้ นอกจากนี้ผู้อ่านที่ดีจะต้องมีความสามารถในเรื่องต่อไปนี้

1. เข้าใจในสาระของเรื่อง
2. เข้าใจเนื้อเรื่องตามลำดับการเรียงเรียงเรื่อง
3. อ่านเพื่อความรู้ และรู้จักใช้หลักเกณฑ์แบบวิทยาศาสตร์
4. รู้จักเลือกหนังสืออ่าน
5. อ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความคร่าว ๆ ก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียด
6. อ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และรวดเร็วในการหาข้อเท็จจริง
7. อ่านอย่างใช้ความคิด เพื่อประเมินการเขียนอย่างมีความเชื่อมั่น

Tay (1979) ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่าผู้อ่านที่ดีต้องมีความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่านได้ และสามารถสรุปได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือหนังสือทางวิชาการต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องพยายามค้นหาใจความสำคัญก่อนที่จะเข้าใจในรายละเอียดของเรื่องต่อไป ซึ่งผู้เขียนอาจจะอธิบายหรือแสดงด้วยรูปภาพ ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการแยกแยะส่วนที่สำคัญในเรื่องได้ เนื่องจากรายละเอียดอาจจะมีทั้งรายละเอียดที่สำคัญและรายละเอียดที่ไม่สำคัญ หลังจากนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักสรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นทักษะในการอ่านจะทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดที่มีอยู่ในเรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะตามเกณฑ์ เช่น เรื่องที่คล้ายคลึงกัน เรื่องที่แตกต่างกันหรือความคิดที่ขัดแย้งกันในบทอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้ความสามารถในการติดตามลำดับความคิดต่าง ๆ ก็เป็นทักษะที่สำคัญของการอ่าน เนื่องจากจะทำให้มีความสามารถที่จะเชื่อมโยงและลำดับความคิดตามเหตุการณ์ในข้อความที่อ่านได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้มีความสามารถที่จะติดตามโครงร่างของเรื่องได้ตลอดประการสุดท้ายคือ ความสามารถที่จะทำนายและคาดผลที่จะได้รับ ซึ่งทักษะนี้แสดงให้เห็นถึงความคิดรวบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

Hymes (1972, อ้างในทิยาพร ศิลปี, 2559 : 4-5) ที่กล่าวถึงความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์ (grammatical competence) หมายถึง ต้องมีความรู้ทางด้านภาษา ในขั้นที่สามารถนำไปใช้ในการแต่งประโยคที่สื่อความหมายได้ จะต้องออกเสียงคำหรือวลี และประโยคได้อย่างถูกต้องไปจนถึงการสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียง และจังหวะที่เจ้าของภาษาพอฟังแล้วเข้าใจได้ จำแนกออกเป็น

- 1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary Knowledge)
- 1.2 ความรู้ด้านประเภทของคำ (Morphological Knowledge)
- 1.3 ความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค (Syntactic Knowledge)
- 1.4 ความรู้ด้านความหมายของคำ (Semantic Knowledge)
- 1.5 ความรู้ด้านการออกเสียง (Phonetic Knowledge)
- 1.6 ความรู้ด้านหลักการสะกดคำ (Orthographic Rules)

2. ความสามารถด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม กล่าวคือ มีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมอันประกอบไปด้วยวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคม และบทบาทในสังคมของบุคคลโดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล และโอกาสต่าง ๆ ได้เช่น รู้ว่าจะต้องมีความสุภาพระดับใดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ โดยเลือกให้ตรงกับคุณวุฒิ วัยวุฒิ ตำแหน่งหน้าที่การงานตลอดจนความตั้งใจที่จะสื่อสารของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (discourse competence) หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้องมีความเข้าใจ และสามารถทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทได้อย่างถูกต้อง เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การสื่อสารที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การพูดติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ ซึ่งเกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด และไม่ใช้คำพูด คือการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นๆ แทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น ความพยายามที่จะอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ การยิ้มทักทายหรือการนำสนทนากับคนแปลกหน้าที่พบกันโดยไม่รู้จักสถานภาพทางสังคมมาก่อน โดยอาจใช้วิธีสังเกตวัยวุฒิ และบุคลิกภาพของคู่สนทนาเพื่อจะเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสม

2.3 การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3.1 หลักและวิธีการในการพัฒนาสื่อการสอนอ่าน

Hood and Solomon (1985, อ้างในจิรนาถ อุ้นเพ็ญ, 2558 : 17) ได้สรุปเป้าหมายวิธีการสอนอ่านเพื่อช่วยพัฒนา กลวิธีซึ่งผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพได้ใช้กลวิธีดังต่อไปนี้

1. การอ่านกวาดสายตา คือ การเลือกอ่านเฉพาะข้อมูลที่ต้องการจากที่อ่านโดยไม่ สนใจข้อมูลอื่น

2. การใช้ทักษะอ้างอิง (Reference Skills) ผู้อ่านใช้ทักษะการอ้างอิงจากรูปแบบ การเรียบเรียงบทอ่านเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ

3. การทำนาย ผู้อ่านจะทำนายโดยการเดาความหมายของสิ่งที่อ่าน การทำงาน เหล่านี้ อาศัยความรู้เกี่ยวกับโลกและภาษา ผู้อ่านทำนายทุกครั้งที่ย่ออ่าน คือ ก่อนการอ่าน และ ขณะกำลังอ่าน ไม่ว่าในตอนใด ๆ ในบทอ่าน ผู้อ่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาสิ่งที่จะตามมา

4. การอนุมานความหมายจากคำที่ไม่คุ้นเคย เมื่อผู้อ่านพบคำที่ไม่รู้จักจะข้าม คำนั้น และอ่านต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม บางครั้งที่ไม่รู้นั้นส่งผลต่อความหมายของบทอ่านและ ผู้อ่านต้องหาความหมายได้โดยใช้การอนุมานความหมายจากคำที่ไม่คุ้นเคย เช่น การใช้บริบท ที่อยู่ข้างหน้าหรือ ข้างหลังคำนั้น ใช้ตัวชี้จากภาพ ใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น หากคำเดียวกันที่อยู่ในตำแหน่งอื่นที่มีความหมายชัดกว่า คิดถึงคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือวิเคราะห์คำ เป็นต้น

เบอร์ราโด (Berado 2006, อ้างในจงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ, 2559 : 21-22) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ผู้สอนควรใช้สื่อการอ่านที่เป็นสื่อจริงที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน

สื่อจริง หรือ Authentic Materials หมายถึงสื่อที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน แหล่งที่มาของสื่อจริงสามารถหาได้ง่าย และสามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แหล่งที่มาของสื่อจริงได้แก่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง วรรณกรรม และแหล่งที่มาที่สะดวกอีกแหล่งหนึ่งที่มีประโยชน์มากคืออินเทอร์เน็ต เพราะครูและผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายไม่มีที่สิ้นสุด ครูสามารถดึงเอาเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา

2. ผู้สอนควรมีเกณฑ์ในการเลือกสื่อที่เหมาะสม

เกณฑ์สำหรับการเลือกสื่อที่สำคัญในการเลือกเนื้อหาสำหรับนำมาใช้ในการสอนอ่าน ได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหา การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ เป็นสื่อที่สามารถอ่านได้ ความเหมาะสมของเนื้อหาถือว่าเป็นเกณฑ์ที่สำคัญที่สุด เนื้อหาสำหรับการอ่านควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนในขณะเดียวกันก็สนองความต้องการของผู้เรียนด้วย ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์ได้หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านจากสื่อที่นำมาใช้ในการอ่านได้ การเป็นสื่อที่อ่านได้ หมายถึง ความยากง่ายด้าน ศัพท์ สำนวน โครงสร้างต่าง ๆ ครูควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน

3. ความหลากหลายของสื่อและการนำเสนอ

การใช้สื่อสำหรับการสอนอ่านที่มีความหลากหลาย จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการอ่านน่าสนใจ ผู้เรียนจะขาดแรงจูงใจในการอ่านหากสื่อที่ใช้ในการอ่านนั้นเป็นเรื่องซ้ำ ๆ ในทางตรงข้ามผู้เรียนจะมีแรงจูงใจหากได้อ่านเนื้อหาที่แปลกใหม่ ส่วนการนำเสนอนอกจากเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรแล้ว อาจมีภาพประกอบ แผนภูมิ เพื่อช่วยสร้างบริบทให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

4. การคำนึงถึงความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิมของผู้เรียน

การนำเสนอเนื้อหาโดยการทำให้ศัพท์สำนวนที่ยากง่ายขึ้นโดยการเปลี่ยนคำใหม่อาจไม่ใช่วิธีการที่ดีเสมอไป ครูควรใช้วิธีการดึงเอาความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่มาใช้ ซึ่งสามารถทำได้โดยการพูดอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง เชื่อมโยงประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เข้ากับเนื้อหา ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้และประสบการณ์ตามความสามารถ ใช้เทคนิคการอ่านแบบข้ามบรรทัด หรืออ่านแบบกวาดสายตาเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นต้น

ทอมลินสัน (Tomlinson 2001, อ้างในจงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ, 2559 : 13-14) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนอ่านดังนี้

1. คำนึงถึงความรู้เดิมของผู้เรียน

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนต้องพิจารณาความรู้พื้นฐานของผู้เรียน หรือความรู้เดิม (Background Knowledge) เพราะความรู้เดิมของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทอมลินสัน กล่าวว่า ความรู้เดิม หมายถึง มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมีและนำมาใช้ในการทำความเข้าใจกับเนื้อหา อาจเป็นประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ด้านการศึกษา รวมถึงความรู้ด้านโครงสร้างของเนื้อหา ตลอดจนความรู้ด้านวัฒนธรรม การทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านจะเป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น หากมีการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการกำหนดเป้าหมาย การตั้งคำถามการให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน และการสอนโครงสร้างของเนื้อหา

2. ความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์

คำศัพท์ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจกับการอ่าน การสอนคำศัพท์พื้นฐานจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรปฏิบัติ อาจสอนโดยการแปลความหมายโดยตรงหรือให้เดาคำศัพท์จากบริบท ผู้สอนควรพิจารณาว่าผู้เรียนจำเป็นต้องรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด จะต้องมีการเรียนรู้หรือไม่ และครูจะใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างไร

3. วิธีการสอนเพื่อความเข้าใจ

ผู้สอนควรเน้นการสร้างสื่อที่สามารถนำมาใช้ในการสอนวิธีการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน เพราะกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านถือเป็นสิ่งสำคัญของการอ่าน ซึ่งกระบวนการตรวจสอบดังกล่าวประกอบด้วย การหาคำตอบให้ได้ว่าสิ่งที่คาดคะเนก่อนการอ่านเป็นจริงดังนั้นหรือไม่ และผู้อ่านสามารถปรับแก้ หาคำตอบที่ถูกต้องได้หากสิ่งที่คาดเดาไว้ไม่ถูกต้อง

4. การเพิ่มความรวดเร็วในการอ่าน

สื่อการสอนควรช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาพัฒนาความรวดเร็วในการอ่าน ปัญหาที่พบเสมอคือ ผู้อ่านในชั้นเรียนภาษาที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามักประสบปัญหาเรื่องความคล่องแคล่วในการอ่าน ปัญหาความไม่คล่องแคล่วนี้อาจเกิดจากครุเน้นในเรื่องของความถูกต้องด้านโครงสร้างมากเกินไป ซึ่งจะเป็นอุปสรรคขัดขวางความคล่องแคล่วในเรื่องของการอ่าน ครูจึงควรสร้างความสมดุลระหว่างความถูกต้องและความคล่องแคล่ว โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการอ่านและพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจเนื้อหา

5. ยุทธวิธีในการอ่าน

สื่อการสอนอ่านควรคำนึงถึงยุทธวิธีในการอ่าน เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ผู้เรียนจึงควรต้องเรียนรู้ที่จะใช้ยุทธวิธีที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ยุทธวิธีที่หลากหลายแล้วต้องรู้จักบูรณาการยุทธวิธีต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

มอลโลว์ (Morrow, 1981, อ้างในวรารงคณา เค้าอัน, 2560 : 13) กล่าวถึงหลักในการสอนการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ให้ผู้เรียนรู้จักมุ่งหมายของการเรียนและฝึกใช้ภาษาว่าเมื่อจบแล้วจะสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างไร

2. การสอนภาษาโดยแยกภาษาออกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และบางครั้งก็ต้องอาศัยกริยาท่าทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกันในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่มเริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้จริง และควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรู้แบบต่าง ๆ

4. ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด เช่น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา มากกว่าวิธีการใช้ภาษา ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เพราะการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนอาจจะทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญในเรื่อง

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สามารถที่จะสื่อความได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษาก็ควรคำนึงถึงเช่นกัน

สุทธิ ศรีชล (2552, อ้างในทักษพร โพธิ์เหมือน, 2561 : 21) สรุปไว้ว่า ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน มีลักษณะเช่นเดียวกันกับขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง โดยแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) กิจกรรมระหว่างการอ่านหรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading) กิจกรรมหลังสอนอ่าน (Post-Reading) โดยแต่ละกิจกรรมอาจจะใช้เทคนิคดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) การที่ผู้เรียนจะอ่านสารใดได้อย่างเข้าใจควรต้องมีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารที่จะได้อ่าน โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำเพื่อให้ผู้เรียนได้ข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้โดยทั่วไปมีอยู่ 2 ขั้นตอน คือ ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนหรือระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่านขั้น Predicting เป็นขั้นที่ผู้เรียนคาดเดา เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยอาจจะใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่านแล้ว นำสนทนาหรืออภิปรายหรือหาคำตอบที่เกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านสารเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบจากสารนั้น ๆ หรือทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยใช้วิธีการบอกความหมายหรือทำแบบฝึกหัดด้วยการเติมคำ เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือกิจกรรมระหว่างที่สอนอ่าน (While-Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่อ่านสารนั้น กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการอ่านแต่เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติกิจกรรมฝึกทักษะอื่น ๆ เช่น การฟังหรือการเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อยเนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึกปฏิบัติไปสู่ทักษะอื่นโดยไม่เจตนา กิจกรรมที่ฝึกในขณะที่อ่านควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์กับคำจำกัดความหรือจับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพหรือแผนภูมิ

2.2 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่านหรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่องหรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อหา

2.3 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเนื้อ เรื่องที่อ่าน

2.4 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.5 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choices) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True-False) หรือเลือกว่ามีประโยชน์นั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.6 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยค หาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือ ตั้งชื่อ

เรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่องทีอ่าน (Specific Information)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูดและการเขียน ภายหลังได้ฝึกการปฏิบัติกิจกรรมระว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันด้านคำศัพท์สำนวน ไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูด โดยให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งคำถามจากเรื่องทีอ่านแล้วช่วยกันหาคำตอบผู้เรียนชั้นสูงอาจจะให้อภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านนั้น

2.3.2 การอ่านภาษาอังกฤษ

จิรนาถ อุณเพ็ญ (2558, หน้า 20-23) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะ คือ 1) การอ่านออกเสียง (Reading aloud) 2) การอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านใช้การรับรู้จากตัวอักษรทีผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะทีสามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่าน

เทคนิควิธีปฏิบัติ

1. การอ่านออกเสียง การฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้เทคนิควิธีการ ดังนี้

1.1 Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปดังนี้

ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง

ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามทีละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)

นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

นักเรียนฝึกอ่านเอง

สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2 Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียก ผู้เรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนทีมีหมายเลขลงท้ายด้วย 1,11,21,31,41,51 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดทีผู้เรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาดต้องเริ่มต้นทีคนแรกใหม่ หรือ เปลี่ยน Chain-number ใหม่

1.3 Reading and Look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยใช้วิธี อ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

1.4 Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้ อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการ หลีกเลี่ยงการอ่านแบบ สะกดทีละคำ

1.5 Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนใน การออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออก เสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจน ในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

2. การอ่านในใจ ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่าน มีลักษณะเช่นเดียวกับขั้นตอนการสอน ทักษะการฟัง โดยแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (PreReading) กิจกรรมระหว่าง การอ่าน หรือ ขณะที่สอนอ่าน (While-Reading) กิจกรรมหลังการ อ่าน (Post-Reading) แต่ละ กิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) การที่ผู้เรียนจะอ่านสารได้ อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับสารที่จะได้อ่าน โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรม นำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูล บางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่ กำหนดให้ โดยทั่วไปมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา โต้ตอบระหว่างครูกับผู้เรียน หรือ ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน ขั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำเสนอ หรืออภิปราย หรือ หา คำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือ อาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับ คำศัพท์ เช่นขีดเส้นใต้ หรือวงกลม ล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่าน หรือ อ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะ ได้อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบ แนวทางว่าจะได้อ่านสารเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า เกี่ยวกับข้อมูลประกอบการ อ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้น ๆ หรือ ทบทวน คำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้อ่าน โดยอาจใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำ แบบฝึกหัดเติมคำ

2.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือ กิจกรรมขณะที่สอนอ่าน (WhileReading) เป็น กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่อ่านสารนั้น กิจกรรมนี้มีใช้การ ทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ “ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือ การเขียน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้าง เล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ ต้องการฝึกไปสู่ทักษะอื่นโดยมิได้เจตนา กิจกรรมที่จัด ให้ในขณะที่ฝึกอ่าน ควรเป็นประเภท ต่อไปนี้

Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือ จับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับ ภาพ แผนภูมิ

Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่อง หรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องี่อ่าน

Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องี่ได้อ่าน

Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือ เลือก ประโยค ถูกผิด (True/False) หรือ เลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือ เลือกว่าประโยคนั้นเป็น ข้อเท็จจริง (Fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (Opinion) Supplying / Identifying คือ อ่านแล้วหา ประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือ สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความ สำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือ ย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจาก เรื่อง (Specific Information)

2.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูดและการเขียน ภายหลังจากที่ได้ฝึก ปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จาก เรื่องี่ได้อ่าน เป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูดโดยให้ผู้เรียนร่วมกันตั้ง คำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหา คำตอบ สำหรับผู้เรียนระดับสูง อาจให้พูดอภิปราย เกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องี่ได้อ่าน เป็นต้น

6 วิธีพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ

วิธีที่ 1 ฝึกอ่านอย่างละเอียดพร้อมกับจดโน้ตไปด้วย

อ่านอย่างละเอียดอย่างไร? อาจเริ่มจากการขีดเส้นใต้คำต่างๆ เพื่อหาคำที่ไม่เข้าใจ หรือคำที่ เป็นใจความสำคัญของเรื่องี่อ่าน หากคำสำคัญ (Keyword) คำสำคัญในเรื่อง หรือแม้แต่การตั้งคำถาม เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้ตัวเองพยายามทำความเข้าใจเรื่องี่อ่านมากขึ้น จะได้มีแรงผลักดัน สุดท้าย หลังจากอ่านจบลองเขียนสรุปเรื่องี่ทั้งหมดว่าคนเขียนพูดถึงเรื่องอะไร การเขียนสรุปเป็นวิธีการ ตรวจสอบที่ดีวิธีหนึ่งว่าเราเข้าใจเรื่องี่อ่านจริงๆหรือไม่

วิธีที่ 2 เพิ่มระดับความเร็วในการอ่าน

โดยเฉลี่ยแล้วคนเราจะใช้เวลาอ่าน 240 – 300 คำในหนึ่งนาที โดยคนส่วนใหญ่จะอ่านโดย มองเป็นคำ ๆ ไป ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน ไม่ได้หมายความว่าเราต้องเพิ่มความเร็วในการ อ่านแบบในหนึ่งนาทีที่ต้องอ่านจบสองหน้า เพราะนั่นก็จะทำให้แค่อ่านเร็วขึ้น แต่ไม่สามารถเข้าใจเรื่อง ที่อ่านได้ แต่ให้เปลี่ยนเป็นในการจ้องมองแต่ละครั้งพยายามมองให้ได้หลาย ๆ คำ เก็บข้อมูลหลาย ๆ คำไว้ เช่น คนส่วนใหญ่จะอ่านโดยสายตาของพวกเขาจะมองแค่คำ ๆ เดียว เราก็แค่เปลี่ยนจากการ มองแค่คำเดียวเป็นมองเป็นเซต เซตหนึ่งอาจมีซ้กสามสี่คำออกไป ที่นี้การอ่านของเราก็จะเร็วขึ้น และ ยังคงความเข้าใจในเนื้อหาได้ดีอีกด้วย

วิธีที่ 3 อ่านมากกว่าหนึ่งครั้ง

ทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่จะต้องสั่งสม ถ้าเราเป็นเพียงคนเริ่มต้นในการอ่านภาษาอังกฤษ มัน เป็นไปไม่ได้ที่จะสามารถเข้าใจได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่อ่าน ฉะนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือทึ่งไว้หลาย ๆ วัน หรือ อาจจะเป็นอาทิตย์หรือเป็นเดือน แล้วจึงกลับมาอ่านใหม่ จะสังเกตอย่างเห็นได้ชัดเลยว่าเราเข้าใจ

เรื่องที่เราอ่านไปมากขึ้น อาจเพราะการสั่งสมทางภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ที่มากขึ้นในช่วงเวลาที่ทิ้งไว้บวกกับสมองก็ได้พยายามประมวลเรื่องราวทั้งหมดที่เคยเห็นไปแล้ว ทำให้หลังจากทิ้งไว้ระยะหนึ่ง เราจะรู้สึกเข้าใจเรื่องที่เคยอ่านไปแล้วนั้นได้มากยิ่งขึ้น

วิธีที่ 4 ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับคนอื่น

เวลาเราอ่านเรื่องอะไรการได้คุยกับคนอื่น ๆ ที่อ่านเรื่องเดียวกันถือเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งสร้างความเพลิดเพลิน ในขณะที่เดียวกันมันก็ช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านของเราโดยไม่รู้ตัว เพราะต้องพยายามทำความเข้าใจในรายละเอียดเรื่องราวต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปพูดคุยกับคนอื่น ๆ ได้ เราเลยจำเป็นต้องพยายามอ่านให้เข้าใจ หรือต่อให้อ่านไม่เข้าใจเราก็สามารถไปถามคนที่อ่านเรื่องเดียวกันแม้ว่าจะอ่านเรื่อง ๆ เดียวกันสิบคนแต่ไม่มีวันที่ทุกคนจะมีความคิดเห็นเหมือนกัน เราจะได้แนวคิดและเข้าใจเรื่องที่เราอ่านมากขึ้นผ่านหลาย ๆ มุมมอง

วิธีที่ 5 ใช้การจดบันทึกเพื่อช่วย

ยังไม่รู้มากเท่าไร ก็ยังต้องจดมากเท่านั้น เพื่อเตือนความจำทั้งศัพท์ที่ไม่รู้ เนื้อเรื่องโดยรวม ทำให้เราจดจ่อกับเรื่องที่อ่าน การจดช่วยให้เรามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น และยังเป็น การช่วยจดบันทึกด้วยว่าได้อ่านเรื่องอะไรไปแล้ว เรื่องราวเป็นอย่างไร มีศัพท์อะไรที่เกี่ยวข้องปรากฏในเรื่องบ้าง ทั้งศัพท์ที่ไม่เคยเห็น และคำไหนเป็น Keyword ของเรื่อง การจดบันทึกจะเป็นการช่วยย้ำเรื่องที่อ่านแล้วผ่านสายตาให้จำได้แม่นยำมากขึ้น ทีนี้พอกลับมาอ่านบันทึกใหม่เราก็จะนึกภาพเรื่องที่อ่านออกเป็นฉากๆ ทั้งเรื่อง ศัพท์ ที่อาจสามารถนำไปใช้ได้ในการเขียนอีกด้วย

วิธีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

การอ่านไปเรื่อย ๆ อย่างไร้จุดมุ่งหมาย ไม่มีการพัฒนาอะไร แต่ถ้าตั้งเป้าหมายไว้ว่าอยากพัฒนาการอ่านถึงระดับไหน ในกี่เดือน มันก็จะเป็นกรอบให้เราได้เดินตาม ช่วยให้มีความวินัยในการฝึกอ่านมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็ การเพิ่มความเร็วในการอ่านขึ้นในสามเดือน หรือ ทุกครั้งที่อ่านต้องมีการจดบันทึกเรื่องย่อ สิ่งเหล่านี้จะทำให้การพัฒนาทักษะการอ่านของเราเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ถ้ามีเป้าหมายแล้วเราทำได้ตั้งเป้าที่วางไว้มันก็เป็นเหมือนกำลังใจว่าในที่สุดเราก็ทำได้สำเร็จอย่างที่วางไว้ (DailyEnglish, ออนไลน์)

2.3.3 องค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษ

มิลเลอร์ (Miller, 1990, อ้างในณัฐฉิณี ทินวงษ์, 2554 : 9) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษว่าประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการคือ

1. ปัจจัยจากตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสนใจในการอ่าน จุดประสงค์ในการอ่าน

2. ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน ได้แก่ ความยาวของบทอ่าน รูปแบบของบทอ่าน

อุบลวรรณ ปรุณวิขพงษ์ (2551, อ้างในณัฐฉิณี ทินวงษ์, 2554 : 9) กล่าวสรุปถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษว่า ผู้อ่านต้องมีความสามารถเข้าใจความหมายตั้งแต่ระดับคำ ระดับย่อหน้า ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละย่อหน้าของเรื่องโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม มาเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านรวมทั้งความสามารถในการตีความ จุดมุ่งหมายในการอ่านและการใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับการอ่านแต่ละประเภท

Williams (1986, อ้างในจิกามาต สุขเกษม, 2559 : 20) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) คือ ผู้อ่านต้องคุ้นเคยกับการผสมตัวอักษร การสะกดคำ
2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of the language) คือ ผู้อ่านมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ ความหมายของคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาเขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) คือ เหตุเพราะการเข้าใจในบทอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่มีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านต้องเข้าใจจุดประสงค์ของบทอ่าน รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) คือ ผู้อ่านควรนำความรู้รอบตัวทั่วไป และประสบการณ์ต่าง ๆ มาเชื่อมโยงกันขณะอ่าน โดยความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและประสบผลสำเร็จในการอ่านง่ายยิ่งขึ้น

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง

กรมวิชาการ (2545 อ้างในศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554 : 48) ได้กล่าวถึงทฤษฎีหลักเกณฑ์บางอย่าง ซึ่งจะช่วยในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยตนเองให้เป็นกิจกรรมที่จูงใจ สร้างความประทับใจให้กับนักเรียน ให้เกิดความกระตือรือร้น เปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ทฤษฎีที่นำมาใช้ในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยตนเอง ได้แก่

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ เช่น ระบบประสาท ระบบสมอง สัมผัส ความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจเกิดขึ้นได้อย่างไร แนวคิดของคนสมัยก่อนที่ว่า การเรียนต้องประกอบด้วย สุ จิ ปุ ลิ คือให้รู้จักคิดและจำ รู้จักถาม และรู้จักจดบันทึกการเขียน ซึ่งให้เป็นความสำคัญของการใช้หูร่วมกับ ตา สมองและมือ กิจกรรมหรือสื่อการเรียนรู้อื่นที่จัดขึ้นต้องง่ายแก่การดู การฟัง การเข้าใจให้เกิดความคิด สร้างความประทับใจในการฟัง ก่อให้เกิดความสงสัยใคร่รู้ สิ่งที่ได้เรียนรู้ต้องน่าสนใจ และจดจำนำไปเขียนเป็นเรื่องราวได้ เป็นต้น

2. ทฤษฎีที่ว่ามนุษย์มีการเคลื่อนไหว มีวิวัฒนาการไปสู่สิ่งใหม่กว่า แปลกกว่าให้ผลที่ดีกว่า ต้องคำนึงว่าอะไรเป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับกลุ่มผู้เรียน การดัดแปลงของเดิม เปลี่ยนรูปแบบทำให้สิ่งที่คุ้นเคยมองดูแปลกใหม่ได้เหมือนกัน

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับสุนทรียภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยความรู้และความงาม (ทั้งในด้านภาพ เสียง และความคิด) ช่วยทำให้น่าดู น่าฟัง เป็นที่ประทับใจ ดึงดูดให้ชมให้ฟังและจดจำได้นาน ก่อให้เกิดจินตนาการและจรรโลงใจในการอ่าน

ทฤษฎีของวิลเลียม เอสเกรย์ (William S. Gray อ้างในศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554 : 49) ได้จัดกระบวนการอ่านออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นการรู้จักคำ จำคำศัพท์ได้ ถ่ายทอดเสียงและความหมายของคำในเรื่องนั้น ๆ
2. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค โดยใช้ประสบการณ์มาช่วยในการตีความหมาย ตลอดจนความคิดของผู้เขียนที่สื่อไปยังผู้อ่าน

3. ชั้นปฏิบัติการ เป็นชั้นที่อ่านโดยมีสติปัญญาและความรู้สึกที่สามารถประเมินได้ว่าผู้เขียนเขียนอะไร

4. ชั้นบูรณาการ เป็นชั้นที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด ความหมายจากการอ่านไปใช้ประโยชน์

ทฤษฎี SQ3R (อ้างในศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ, 2554 : 49) แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน

1. ชั้นสำรวจ (Survey) หมายถึง การสำรวจผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า จุดมุ่งหมายและแนวคิดของหนังสือเล่มนั้น ๆ

2. ชั้นตั้งคำถาม (Question) คือ ตั้งคำถามว่าต้องการรู้อะไรจากหนังสือเล่มนั้น

3. ชั้นอ่าน (Read) คือ อ่านเพื่ออะไรเพื่อให้ได้คำตอบของชั้นที่ 2 เพิ่มความกระจ่างชัดในคำถามให้มากที่สุด

4. ชั้นจดจำ (Recity) เมื่อได้คำตอบจากการอ่านแล้วก็ต้องจดบันทึกเอาไว้ เพื่อเตือนความจำ หรือตรวจสอบว่าได้ความคิดอะไรใหม่ ๆ จากการอ่าน

5. ชั้นทบทวน (Review) เป็นชั้นการอ่าน เพื่อทบทวนความรู้ ความคิดที่ได้จากการอ่านนั้น ถูกต้องเพียงใด รวมทั้งการพยายามนำความรู้ความคิดที่ได้ออกมาใช้

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) (Carrell อ้างในจงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ , 2559, หน้า 25-26) อธิบายถึงวิธีการจัดระเบียบของความรู้ในสมองของคนเรา วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิมและวิธีการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขความรู้เดิมให้เหมาะสม โดยทฤษฎีนี้เสนอแนวคิดที่ว่า ความรู้ที่มีอยู่ในสมองจะถูกจัดระบบเข้าเป็นกลุ่มของโครงสร้างความรู้ที่มีการเชื่อมโยง ซึ่งจะถูกสร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่เกี่ยวกับโลก ความรู้เหล่านี้จะเป็นตัวนำไปสู่การเข้าใจโลก นอกจากนี้ยังทำให้เราสามารถคาดการณ์ในสิ่งที่จะเกิดในบริบทที่กำหนดให้ด้วยประสบการณ์ของเรา ผู้อ่านจะนำความรู้เหล่านี้มาใช้ในการตีความหมายข้อความที่ไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือในเนื้อหา ในทฤษฎีนี้ความเข้าใจเป็นกระบวนการเรียนรู้ ความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความสามารถของผู้อ่านในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านกับความรู้เดิม การเข้าใจเพียงแค่ระดับคำ ประโยค หรือ เนื้อเรื่อง เป็นเพียงการเข้าใจโดยอาศัยความรู้ทางภาษาศาสตร์เท่านั้นแต่การตีความต้องใช้การบูรณาการความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องและสารสนเทศที่ปรากฏในบทอ่าน

ความรู้เดิม หมายถึง การบรรยายเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ ประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว และเรียงรายอยู่เป็นลำดับชั้น จัดอยู่เป็นกลุ่มตามคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กลุ่มโครงสร้างความรู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการอ่าน คือ เป็นสิ่งชี้แนะเรื่องให้กับผู้อ่าน และจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่องและเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้างอยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้ โครงสร้างความรู้เหล่านี้สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและเป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่านในขณะที่ต้องการเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ทั้งยังช่วยผู้อ่านคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมนี้ไปใช้ประกอบอ่านซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเข้าใจมากกว่าโครงสร้างทางภาษาและกระบวนการภาษาที่ใช้ในข้อเขียน แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการอ่านต้องประกอบขึ้นด้วยความรู้ทางภาษา ความรู้

ทั่วไป และปริมาณความรู้เดิมเหล่านั้นถูกกระตุ้นให้ทำงานในขณะที่กระบวนการทางสมองกำลังดำเนินการอยู่ โครงสร้างของความรู้เดิม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ รูปแบบ สำนวน การเรียนเรียงคำและโครงสร้างของภาษาในแต่ละเรื่องทีอ่าน เพราะงานเขียนแต่ละประเภทต่างก็มีลักษณะโครงสร้างการเขียนเฉพาะแต่ละรูปแบบ เช่น การเขียนบรรยาย เปรียบเทียบ จำแนกประเภท เหตุและผล เป็นต้น ถ้าผู้อ่านมีความรู้สึกรู้สีกว่ต่อลักษณะโครงสร้างและรู้จักใช้ความรู้เดิมให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยให้เข้าใจและจดจำข้อมูลได้เป็นอย่างมาก

2. โครงสร้างความรู้เดิมเชิงเนื้อหา (Content Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาก่อนเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในชีวิตของผู้อ่านเอง ความรู้ประเภทนี้เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับข้อความที่อ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น ผู้อ่านควรมีโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะช่วยเพิ่มความสามารถในการคาดคะเนได้ดีขึ้นกว่าเดิมและถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปแบบหรือโครงสร้างของงานเขียนก็ย่อมได้เปรียบเพราะประสิทธิภาพการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะประโยค อนุเจต และการจัดระเบียบการเขียนเรื่อง

การตีความ ความสามารถของการตีความขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งจะมีมากน้อยต่างกันและมีผลทำให้รำลึกการทบทวนความจำเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อความต่างกันด้วย โดยในการตีความนั้นนักทฤษฎีความรู้เดิมเชื่อว่าเรื่องที่ผู้อ่านรับเข้าไปยังสมองจะต้องถูกเก็บอยู่ร่วมกับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้ว และลักษณะของโครงสร้างความรู้นั้นต้องมีความสอดคล้องกับเรื่องราวใหม่ที่ผู้อ่านรับผ่านเข้าไป จากหลักการตีความดังกล่าว แครลและอีสเทอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold) (อ้างในจงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ, 2559 : 25-26) ได้จัดรูปแบบการประมวลผลความเป็นสองรูปแบบ คือ

1. การประมวลผลความจากล่างสู่บน เกิดจากการตีความสิ่งที่อ่านโดยอาศัยสารสนเทศในบทอ่าน สารสนเทศจึงเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดกระบวนการอ่านจึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการยึดบทอ่านเป็นหลัก เนื่องจากมีความเชื่อว่าความหมายซ่อนอยู่ในตัวอักษรรวมกันขึ้นมาเป็นข้อความหรือความหมาย กระบวนการจะเริ่มจากการเข้าใจตัวอักษร คำ ประโยค ไปจนถึงหน่วยของภาษาระดับข้อความ ดังนั้นการสอนจึงต้องเน้นเกี่ยวกับส่วนประกอบของภาษา เช่น ศัพท์ที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยชี้แนะเนื้อหาของเรื่องได้ รูปแบบการอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่านต้องไวต่อข้อความใหม่หรือข้อความที่ผิดแผกจากเรื่องที่คาดคิดไว้ก่อน แต่อย่างไรก็ตามความล้มเหลวจากการอ่านอาจเกิดขึ้นได้ส่วนใหญ่แล้วเกิดจากการที่อ่านไม่สามารถเลือกใช้ความรู้เดิมที่เหมาะสมจึงทำให้ไม่เข้าใจเรื่องอันมีเหตุมาจากการที่ผู้เขียนไม่ได้จัดให้มีเครื่องชี้แนะเพียงพอสำหรับผู้อ่านได้ใช้ในการประมวลผลความรวมทั้ง ผู้อ่านยังขาดความรู้เดิมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเรื่องราวที่ผู้แต่งได้สร้างขึ้นตามความนึกคิดของตน

2. การประมวลผลความแบบบนสู่ล่าง (Top-Down Model) หรือเรียกว่าการผลักดันความคิด (Conceptually Driven) รูปแบบนี้เน้นการสร้างความหมายมากกว่าการถอดความหมายจากตัวเรื่อง การอ่านตามรูปแบบนี้ หมายถึงการโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่านโดยผู้อ่านได้นำ

ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับภาษามารวมทั้งสิ่งเร้าต่าง ๆ ตลอดจนความสนใจ และทัศนคติที่มีต่อเรื่องที่อ่านไปพร้อมด้วยในขณะที่อ่าน ดังนั้น ความหมายจะขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านต้องเป็นผู้กระทำการสร้างความหมายขึ้นมาใหม่ ส่วนประกอบที่สำคัญของรูปแบบนี้คือ ความสนใจ สิ่งเร้าและความรู้เดิม

กมลวรรณ โคตรทอง (2557 : 19) ได้กล่าวสรุปทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม คือ ความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่มีการจัดเรียงไว้เป็นอย่างดีตามลำดับ ซึ่งโครงสร้าง ความรู้เดิมของแต่ละคน จะแตกต่างกันออกไปตามปัจจัยทางสังคม พื้นฐานทางเศรษฐกิจ อายุ เชื้อชาติ และการศึกษา ตามทฤษฎีพื้นฐานความรู้เดิม พบว่า ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านนั้นต้องใช้กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Processes) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้กระบวนการอ่านแบบเน้นความรู้ (Knowledge-based Processes/Top-down Model) เกิดจากการคาดเดาลักษณะทั่วไปของบทอ่าน โดยอาศัยความรู้พื้นฐานระดับสูงและค้นหาข้อมูลชี้เฉพาะที่มีลักษณะเหมาะสม กับพื้นฐานความรู้เดิมในระดับสูงขึ้นไป ซึ่งเรียกว่า การผลักดันความคิดรวบยอด เพราะฉะนั้นในกระบวนการอ่านผู้อ่านใช้กลวิธีการคาดเดาเนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วยประสบการณ์หรือพื้นฐานความรู้ เดิมและตรวจสอบเนื้อเรื่องนั้นเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธการคาดเดานั้น ๆ และกระบวนการอ่าน แบบเน้นเนื้อหา (Text-based Processes/Bottom-up Model) ในด้านประมวลความหมายของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความรู้เดิมที่เหมาะสมและสามารถนำพื้นฐานความรู้เดิมมาใช้ประโยชน์ใน ขณะที่อ่านเรื่องได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐฉิณี ทินวงษ์ (2554 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้แก่ ระดับความยากง่ายของบทอ่าน การลำดับเรื่องราวในบทอ่าน ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ในเรื่องที่เรียน ความสนใจในเรื่องที่เรียน และความวิตกกังวลของนักเรียน ส่วนลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ บทเรียนที่ทันสมัย น่าสนใจ มีประโยชน์ และตรงความต้องการของผู้เรียน

สุธาพร โมกข์บุรุษ (2555 : 358) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุทุมพร อำเภอยูงทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.10/54.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) ความสามารถในการเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีพฤติกรรมที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนอยู่ที่ 4.50 ซึ่งในเกณฑ์ระดับดี 4) นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติโดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

อรอุมา เพชรน้อย (2556 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 22 จากคะแนนเต็ม 27 คะแนน, $t = 7$, $P\text{-value} = 1.0000$) 2) ความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading สูงขึ้น ($T=0$, $P<.05$)

กมลวรรณ โคตรทอง (2557 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า(สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ $76.08/80.41$ 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จุฑาภรณ์ ปุณะตุง (2557 : 137) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำ (orthography) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตุมวิทยาการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสอนสะกดคำและการอ่านออกเสียงกลุ่มคำที่มี a สะกด อ่านออกเสียง แอ จำนวน 12 แผน โดยใช้เทคนิคการสะกดคำมีประสิทธิภาพเท่ากับ $77.50/78.33$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ $75/75$ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะทางการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.50 คะแนน และ 23.50 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ตามลำดับ และ 3) ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านสะกดคำมีค่าความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จิรนาถ อุ่นเพ็ญ (2558 : ก) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบเกมฝึกคำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบเกมฝึกคำศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $87.47/76.00$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบเกมฝึกคำศัพท์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเท่ากับ 0.5814 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบเกมฝึกคำศัพท์โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $S.D.=0.65$)

มนัสวี ดวงลอย (2558 : 153) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 1.94 คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยนักศึกษาทำคะแนนในส่วนของการหาคำอ้างอิงได้มากที่สุด และการหาหัวเรื่องเป็นทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุด 2) นักศึกษามีปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในแต่ละคณะ สำหรับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาในด้านคำศัพท์เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความเข้าใจ ด้านไวยากรณ์ และด้านประสบการณ์ส่วนตัว ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่พบว่ามีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ตามลำดับ

โสภิตา ไตรไรร (2558 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอย่างดีขึ้น ส่งผลต่อการอ่านออกเสียงเสียงมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้ง 5 ชุด หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จิกามาศ สุขเกษม (2559 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี

นทีธร นาคพรหม (2559 : ก) ได้ศึกษา การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านในระดับต่ำ โดยร้อยละ 91 ของนักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการอ่านทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83 ทักษะที่เป็นปัญหารองลงมาคือความเข้าใจการอ่านและคำศัพท์ โดยคิดเป็นร้อยละ 62 และร้อยละ 53 ตามลำดับ จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าทักษะการอ่านทั้ง 3 ด้านได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน เป็นปัญหาหลักของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4

อำไพพรรณ สอนสอน (2559 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 78.00/76.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

วรางคณา เค้าอัน (2560 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัทร พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X}=4.51$ S.D.=0.62) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X}=4.49$ S.D.=0.67) ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X}=4.47$ S.D.=0.65) และด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X}=4.39$ S.D.=0.66) 2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัทร ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$ S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.42$ S.D.=0.11) รองลงมา คือด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X}=4.40$ S.D.=0.29) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.35$ S.D.=0.41) เป็นลำดับสุดท้าย

ศุภนิช มั่งมีศรี (2560 : 808) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.87 คิดเป็นร้อยละ 44.67 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 30.47 คิดเป็นร้อยละ 76.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานอยู่ในระดับดีมาก 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สุวีรยา ทองประดิษฐ์ (2560 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการพัฒนาบทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการอ่านที่มีความจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง การอ่านเพื่อเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาและการระบุหัวข้อเรื่องของเนื้อหา 2) ปัญหาที่นักเรียนประสบมาก คือ การระบุหัวข้อเรื่องของเนื้อหาและการไม่รู้ความหมายคำศัพท์ 3) นักเรียนมีความต้องการเรียนทักษะการอ่านโดยใช้บริบทเนื้อหาที่มีความคุ้นเคยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 4) หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับภาคใต้ที่นักเรียนให้ความสนใจอ่านมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ สถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ อาหารใต้ และเทศกาลสำคัญ ผู้วิจัยนำผลสำรวจข้างต้นไปพัฒนาบทเรียนฝึกทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ และทดลองใช้ส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ การพัฒนาคำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนในระยะทดลองโดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านระหว่างนักเรียนที่ใช้บทเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้กับนักเรียนที่เรียนบทเรียนอ่านทั่วไปและศึกษาการพัฒนาด้านคำศัพท์ตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดเล็ก 2 แห่ง โรงเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุมเรียนเนื้อหาทั่วไป เรียนโรงเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองเรียนเนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($P = 0.01$) แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ($t = -1.965$) กลุ่มทดลองสามารถพัฒนาคำศัพท์ได้ร้อยละ 50.5 แต่ไม่สามารถรักษาระดับคำศัพท์ได้ นักเรียนกลุ่มทดลองเห็นด้วยกับการใช้ เนื้อหาท้องถิ่นภาคใต้ พอใจวิธีการสอน และกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน

อภิรักษ์ รักษาชื่อ (2560 : ก) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านจากเรื่องสั้น ๆ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชัยการ” ผลการวิจัยพบว่า จากการทดสอบจากทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านเรื่องสั้นและทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ นั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561 : ก) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 4W1H มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$ S.D. = 0.91)

นาตยา ทิพย์ไสยาสน์ (2561 : ก) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยผลว่า 1) นักเรียนมีความสามารถอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$ S.D. = 0.20)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ชุดที่ 2 ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ชุดที่ 3 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3.1 ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ชั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ผู้วิจัยใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่มีสาเหตุมาจากการไม่เข้าใจเนื้อเรื่องและไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ ไม่รู้คำศัพท์หรือสำนวนในเนื้อหาที่อ่าน และไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคหรือหลักไวยากรณ์ เป็นต้น โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน (สำนักทะเบียนและวัดผล, 2562)

1.1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

- แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม 2) ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ 3) ข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อมูลในตอนที่ 2 นั้นมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นตัวเลข และความหมาย คือ

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ของเบสต์ (Best) ดังนี้ (สุจิตรา บุญรัตน์, 2546, หน้า 120)

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21 - 5.00	มีปัญหาระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	มีปัญหาระดับมาก
2.61 - 3.40	มีปัญหาระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	มีปัญหาระดับน้อย
1.00 - 1.80	มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

1.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราวิชาการ บทความ ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภทคือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

3. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม โดยใช้แบบวัดดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of consistency: IOC) ด้วยวิธีการนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาตรวจสอบคุณภาพและแปลงเป็นคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่าสอดคล้อง	เท่ากับ +1
มีความเห็นว่าไม่แน่ใจ	เท่ากับ 0
มีความเห็นว่าไม่สอดคล้อง	เท่ากับ -1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรความสอดคล้อง ถ้าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ไม่ต้องปรับปรุง (กรมวิชาการ, 2545 อ้างในวิมล จันทร์แก้ว, 2555 : 100) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. ปรับปรุงร่างแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ โดยนำผลจากการประเมินแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบคุณภาพ มาเป็นหลักเกณฑ์ในการปรับปรุง และได้ยึดเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ข้อใดมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ ส่วนข้อที่ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ (สุรพงษ์ คงสัตย์, อีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551 : ออนไลน์) ผู้วิจัยจะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ผู้วิจัยติดต่อวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

1.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน โดยผู้วิจัยนำไปแจกเองและรับคืนด้วยตนเอง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ

ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน มาประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปทางการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์กับแบบสอบถามโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.4.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 ชุดที่ 2 เป็นการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษา

เป็นการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้ในการทดสอบเป็นบทอ่านเรื่องสั้น ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นบทอ่านเรื่องสั้น ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีรูปภาพเป็นส่วนประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นบทอ่านเรื่องสั้นและการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.2.2 ขั้นตอนดำเนินการ มีการดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยให้นักศึกษาได้สอบอ่านบทความเรื่องสั้น และทำการบันทึกคะแนน

2. ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทอ่านเรื่องสั้นโดยการอ่านให้นักศึกษาฟังและให้นักศึกษาฝึกอ่าน

3. ทำการฝึกอ่านโดยฝึกวันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 1 เดือน โดยใช้กระบวนการสอนตามบทอ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ สอนซ้ำและฝึกเป็นรายบุคคล หลังใช้บทอ่านเรื่องสั้นฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านแล้วผู้วิจัยจะให้คะแนน เพื่อนำคะแนนไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

3.2.3 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ก่อนเรียน
- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้นหลังเรียน

3.3 ชุดที่ 3 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

3.3.1 กลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 5 คน

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

- แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3.3.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างตามวัตถุประสงค์ การนิยามศัพท์ และกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราวิชาการ บทความ ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

3. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับเนื้อหา ความชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อให้ได้กรอบการสัมภาษณ์ ที่มีความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม และจัดทำเป็นกรอบการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงอาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 5 คน

2. ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

3. บันทึกโดยการใช้เครื่องมือบันทึกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการบันทึก

3.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นคำตอบและสรุปผลการสัมภาษณ์เป็นความเรียง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ผู้วิจัยเรียงลำดับการนำเสนอ ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และเกรดเฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ทางด้านภาษา 2) ด้านการตีความจากการอ่าน 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนค่ามาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

ชุดที่ 2 ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน

วิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการวิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้นและการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน

ชุดที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

วิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมแนวคิด จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แล้วนำเสนอแบบบรรยาย

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถาม

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และเกรดเฉลี่ย ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
- บรรพชิต	4	10.8
- คฤหัสถ์ชาย	10	27.0
- คฤหัสถ์หญิง	23	62.2
รวม	37	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และเป็นบรรพชิต จำนวน 4 รูป คิดเป็นร้อยละ 10.8

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
- ต่ำกว่า 2.00	1	2.7
- 2.01-2.50	3	8.1
- 2.51-3.00	16	43.3
- 3.01-3.50	11	29.7
- 3.51-4.00	6	16.2
รวม	37	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และน้อยสุด มีเกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ทางด้านภาษา 2) ด้านการตีความจากการอ่าน 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนค่ามาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความรู้ทางด้านภาษา	3.72	.698	มาก	3
2. ด้านการตีความจากการอ่าน	3.78	.690	มาก	2
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้	3.95	.737	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	.685	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมา ด้านการตีความจากการอ่าน ($\bar{X} = 3.78$) และด้านความรู้ทางด้านภาษา ($\bar{X} = 3.72$) ซึ่งทุกด้านแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านความรู้ทางด้านภาษา

ด้านความรู้ทางด้านภาษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ขาดความรู้ด้านคำศัพท์	3.65	.676	มาก	5
2. ขาดความรู้ด้านประเภทของคำ	3.89	.774	มาก	1
3. ขาดความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค	3.57	.689	มาก	6
4. ขาดความรู้ด้านความหมายของคำ	3.81	.845	มาก	2
5. ขาดความรู้ด้านการออกเสียง	3.76	.863	มาก	3
6. ขาดความรู้ด้านหลักการสะกดคำ	3.68	.818	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.72	.698	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านความรู้ทางด้านภาษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อ 2 ขาดความรู้ด้านประเภทของคำ ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมา คือ ข้อ 4 ขาดความรู้ด้านความหมายของคำ ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 3 ขาดความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค ($\bar{X} = 3.57$) ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการตีความจากการอ่าน

ด้านการตีความจากการอ่าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ไม่สามารถอ่านเรื่องได้ละเอียดและจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้	3.51	.961	มาก	4
2. ไม่สามารถหาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด	4.22	.712	มาก	1
3. ไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านในแต่ละพารากราฟได้	3.54	.836	มาก	3
4. ไม่สามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้	3.86	.713	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.78	.690	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการตีความจากการอ่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อ 2 ไม่สามารถหาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือ ข้อ 4 ไม่สามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้ ($\bar{X} = 3.86$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 1 ไม่สามารถอ่านเรื่องได้ละเอียดและจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้ ($\bar{X} = 3.51$) ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการนำความรู้ไปใช้

ด้านการนำความรู้ไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ไม่สามารถวิเคราะห์ เนื้อหาที่อ่านได้	3.92	.862	มาก	3
2. ไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อน ของเรื่องที่อ่านได้	3.78	.886	มาก	4
3. ไม่สามารถถอดบทเรียนจากเรื่องที่อ่านได้	3.95	.815	มาก	2
4. ไม่สามารถอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้นต่อผู้อื่นได้	4.16	.727	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.95	.737	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อที่ 4 ไม่สามารถอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้นต่อผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา ข้อ 3 ไม่สามารถถอดบทเรียนจากเรื่องที่อ่านได้ ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 2 ไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อน ของเรื่องที่อ่านได้ ($\bar{X} = 3.78$) ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

ตารางที่ 4.7 แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา	ความถี่
1. ฟังอ่านให้ละเอียดพร้อมกับจดโน้ตไปด้วย	15
2. ฟังอ่านบ่อย ๆ ให้มากกว่าหนึ่งครั้ง	10
3. ใช้การจดบันทึกเพื่อช่วยเตือนความจำ	6
4. เปลี่ยนภาษาที่ใช้ในมือถือให้เป็นภาษาอังกฤษเพื่อช่วยพัฒนาคำศัพท์	4
5. ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับเพื่อนคนอื่นๆ	2
รวม	37

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต

ล้านนา มากที่สุดคือ ฝึกอ่านให้ละเอียดพร้อมกับจดโน้ตไปด้วย จำนวน 15 รูป/คน รองลงมา คือ ฝึกอ่านบ่อย ๆ ให้มากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวน 10 รูป/คน ส่วนเสนอแนะนำน้อยสุดคือ ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับเพื่อนคนอื่น ๆ จำนวน 2 รูป/คน

ชุดที่ 2 ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน

วิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยการวิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนนี้เป็นการนำบทอ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ไปทดสอบใช้กับกลุ่มนักศึกษาตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 37 รูป/คน ที่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากขั้นตอนที่ 1

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยให้นักศึกษาทดสอบอ่านก่อนเรียนหลังจากนั้นใช้กระบวนการสอนตามบทอ่านเรื่องสั้นที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ สอนซ้ำและฝึกเป็นรายบุคคล โดยฝึกอ่านวันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 1 เดือน

3. หลังใช้บทอ่านเรื่องสั้นฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านแล้วผู้วิจัยจะให้คะแนน เพื่อนำคะแนนไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้บทอ่านเรื่องสั้นฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ก่อนเรียน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม	2.35	.676	น้อย
2. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง	2.24	.683	น้อย
3. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี	2.14	.751	น้อย
4. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์	2.30	.702	น้อย
5. จดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้	2.22	.630	น้อย
6. เข้าใจในสาระของเรื่อง จับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกเป็นประเด็นย่อย	2.03	.499	น้อย
7. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้	2.11	.567	น้อย
8. ถ่ายโอนหรืออธิบายบทเรียนที่ได้จากการอ่านต่อผู้อื่นได้	2.00	.471	น้อย
9. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	2.35	.588	น้อย
รวม	2.19	.519	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อ 9 สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ($\bar{X} = 2.35$) รองลงมา คือข้อ 1 ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 2.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 8 ถ่ายโอนหรืออธิบายบทเรียนที่ได้จากการอ่านต่อผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 2.00$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ
 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอน
 ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หลังเรียน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง สั้นที่อ่าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่าน อย่างเหมาะสม	3.78	.479	มาก
2. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง	3.68	.530	มาก
3. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี	3.62	.545	มาก
4. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลัก ภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์	3.54	.558	มาก
5. จดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้	3.59	.551	มาก
6. เข้าใจในสาระของเรื่อง จับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถ แยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกเป็นประเด็นย่อย	3.57	.555	มาก
7. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านได้	3.65	.538	มาก
8. ถ้าย้อนหรืออธิบายบทเรียนที่ได้จากการอ่านต่อผู้อื่นได้	3.51	.559	มาก
9. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	3.73	.508	มาก
รวม	3.63	.397	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะ
 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
 โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น คือข้อ 1 ออกเสียงชัดเจน ดัง
 พอประมาณ มีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา คือข้อ 9 สามารถตอบ
 คำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ($\bar{X} = 3.73$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือข้อ 8 ถ้าย้อนหรืออธิบาย
 บทเรียนที่ได้จากการอ่านต่อผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านก่อนและหลังของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้น	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig
Pretest	37	2.19	.520	-24.178	.000*
Posttest	37	3.63	.397		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ Pretest และ Posttest แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุดที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

- ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข วรรณาริก
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (เกียรตินิยมอันดับ 2)
- ชื่อ อาจารย์นพรัตน์ กันทะพิกุล
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- ชื่อ ผศ.สาโรช สอาดเอี่ยม
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) เทคโนโลยีการศึกษา
- ชื่อ อาจารย์กมล วัชรยิ่งยง
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
วุฒิการศึกษา M.A. English
- ชื่อ ดร.สังัด เขียนจันทิก
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา Ph.D. Indian Philosophy & Religion

ตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา นำเสนอแบบบรรยาย

รายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ท่านคิดว่านักศึกษามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 1 กล่าวว่านักศึกษาที่สอนอยู่จำนวนมากขาดความสนใจ ความเข้าใจในบทอ่านขณะเรียน ไม่สามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้สาเหตุส่วนหนึ่งนั้นมาจากนักศึกษาขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 2 กล่าวว่านักศึกษาไม่สามารถตอบคำถาม และบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ สาเหตุมาจากนักศึกษายังขาดทักษะด้านการอ่านไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 3 กล่าวว่า ปัญหาการแยกแยะเสียงของคำที่ใกล้เคียงกันไม่ออก เพราะคำบางคำจะมีเสียงคล้าย ๆ กัน ทำให้เกิดปัญหาการพูดภาษาอังกฤษไม่ชัดตามมา ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีต้นตอมาจากธรรมชาติของหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น คำสามารถผันด้วยการเติมเสียงท้ายเพื่อบอกความเป็นเอกพจน์-พหูพจน์ได้ หากไม่ออกเสียงท้ายความหมายจะเปลี่ยนทันที เป็นต้น และการออกเสียงภาษาอังกฤษยังเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักศึกษา เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักศึกษาบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 4 กล่าวว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีความบกพร่องด้านการอ่านออกเสียง การสะกดคำ การฟัง การอ่านและการเขียน การบอกความหมาย และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ เป็นต้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 5 กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนใช้สื่อการเรียนรู้น้อยเกินไป จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลายไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และนักศึกษามีความสามารถในการอ่านสะกดคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีความบกพร่องด้านการอ่านออกเสียง การสะกดคำ การฟัง การอ่าน และการเขียน การบอกความหมาย และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาขาดความสนใจ ความเข้าใจในบทอ่านขณะเรียน ไม่สามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้สาเหตุส่วนหนึ่งนั้นมาจากนักศึกษาขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำปัญหาการแยกแยะเสียงของคำที่ใกล้เคียงกันไม่ออก เพราะคำบางคำจะมีเสียงคล้าย ๆ กัน ทำให้เกิดปัญหาการพูดภาษาอังกฤษไม่

ชัดตามมา และการจัดการเรียนการสอนใช้สื่อการเรียนรู้น้อยเกินไป จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลายไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ท่านคิดว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 1 กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ น่าจะมาจาก 1) ตัวของผู้เรียนเอง เพราะความรู้ทางภาษา ทั้งเรื่องของเสียง คำศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต่อการอ่านเรื่อง ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ตลอดจนความรู้รอบตัวด้านต่าง ๆ ของผู้อ่านที่มีผลต่อการคาดคะเน คิดพิจารณาเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวยังส่งผลต่อความง่ายในการทำ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านภายในเวลาที่จำกัดอีกด้วย 2) ปัจจัยที่มาจากบทเรียน อันประกอบไปด้วยลักษณะหรือรูปแบบของบทอ่าน ความสนใจของบทอ่าน ความยาวของบทอ่าน ความง่ายของคำและประโยคที่ใช้ในบทอ่าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 2 กล่าวว่าในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้สอนคิดว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา น่าจะมาจาก 1) ปัจจัยด้านการสอน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนความรู้ความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้นเรียน 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดจากความพยายามของผู้เรียนที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 3 กล่าวว่า ทักษะการอ่านของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำอาจมาจากหลายปัจจัย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมของผู้สอน ซึ่งทำให้การอ่านของนักศึกษาล้มเหลวคือไม่เน้นให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง ซึ่งผู้สอนบางคนจะเน้นการแปลการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจในการอ่าน ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักศึกษาฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 4 กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา มาจากตัวนักศึกษาซึ่งถ้านักศึกษาไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็มักจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปกับกิจกรรมบันเทิงอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่ชอบอ่านภาษาอังกฤษก็มักจะอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ จนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องอ่านเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งถ้าหากครอบครัวเห็นประโยชน์ หรือความสำคัญของภาษาอังกฤษก็จะปลูกฝังให้นักศึกษามีความใส่ใจ สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักที่จะใส่ใจและให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 5 กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาน่าจะประกอบไปด้วยระดับสติปัญญา วุฒิภาวะ ความพร้อมของนักศึกษา แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่ได้มาจากผู้ปกครอง อาจารย์ผู้สอน และเพื่อน ๆ

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ น่าจะมาจาก 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดจากความพยายามของผู้เรียนที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีเจตคติ

ที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี 2) ปัจจัยที่มาจากบทเรียน อันประกอบไปด้วยลักษณะหรือรูปแบบของบทอ่าน ความสนใจของบทอ่าน ความยาวของบทอ่าน ความง่ายของคำและประโยคที่ใช้ในบทอ่าน 3) ปัจจัยด้านการสอน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนความรู้ความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้นเรียน และ 4) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่บ้าน ซึ่งถ้าหากครอบครัวเห็นประโยชน์ หรือความสำคัญของภาษาอังกฤษก็จะปลูกฝังให้นักศึกษามีความใส่ใจ สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักที่จะใส่ใจและให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ท่านคิดว่าลักษณะของบทเรียนที่นักศึกษาได้ศึกษานั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 1 กล่าวว่า มีผลมาก เพราะถ้านักศึกษาฝึกอ่านบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย นักศึกษาก็จะสามารถรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ถ้าหากนักศึกษาฝึกอ่านบ่อย ๆ นักศึกษาจะสามารถเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน 3 ทักษะที่เหลือได้ เช่น หากนักศึกษารับได้อ่านได้ก็จะสามารถเชื่อมโยงกับการเขียน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ด้วย แต่การอ่านนั้นก็ต้องควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนว่าใช้การสอนอย่างไร ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจและอยากที่จะเรียนหรืออยากที่จะอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจารย์สอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 2 กล่าวว่า บทอ่านที่ใช้เป็นสื่อในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่าน และการอ่านจะได้ อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีการบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ให้นักศึกษารักและเกิดความสนใจที่จะฝึกฝนทักษะการอ่านให้มีความชำนาญเพื่อให้นักศึกษาจะสามารถใช้การอ่านในการค้นคว้าหาความรู้ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อความต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 3 กล่าวว่า ในฐานะอาจารย์ผู้สอนคิดว่าการฝึกฝนจากบทเรียนผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีบทอ่านที่น่าสนใจ สนุกสนาน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ อีกทั้งยังสามารถให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 4 กล่าวว่า ลักษณะของบทเรียนที่นักศึกษาได้ศึกษานั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะการที่อาจารย์ผู้สอนได้ให้นักศึกษาได้อ่านเรื่องสั้นนั้นสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ได้ดียิ่งขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 5 กล่าวว่า การฝึกฝนทักษะการอ่านโดยใช้บทอ่านเรื่องสั้น มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษให้เก่ง เนื่องจากนักศึกษาจะได้ฝึกฝนกลวิธีในการอ่านแล้ว ยังส่งผลให้สามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า บทเรียนมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมาก เนื่องจากบทอ่านที่ใช้เป็นสื่อในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความสนใจในการอ่าน และถ้านักศึกษาฝึกอ่านบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย นักศึกษาก็จะสามารถรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย และสามารถเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน 3 ทักษะที่เหลือได้ แต่การอ่านนั้นก็ต้องควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนว่าใช้การสอน

อย่างไร ให้นักศึกษาเกิดความสนใจและอยากที่จะเรียนหรืออยากที่จะอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจารย์สอน

2. แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาได้อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 กล่าวว่า นักศึกษาจะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีได้ต้องอาศัย การฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 2 กล่าวว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษานั้นอาจารย์ต้องให้แรงเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ คอยช่วยเหลือนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ขณะจัดกิจกรรมการอ่าน เพราะมีนักศึกษาบางส่วนที่อ่านไม่ได้ ไม่อยากอ่าน จึงไม่อ่าน ทำให้เข้าใจ เนื้อหาไม่ทันเพื่อนหรือไม่เข้าใจเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 3 กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีการสอนเรื่องทักษะการอ่าน ประเภทต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการหรือเทคนิคการอ่าน โดยการจัดหาหรือสร้างบทความที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับบทเรียนหรือแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 4 กล่าวว่า นักศึกษาควรฝึกการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เนื่องจากการอ่านเป็นการฝึกและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในระยะยาวได้เป็นอย่างดีเลือกอ่านหนังสือได้ตาม เรื่องที่สนใจ จะเป็นแรงผลักดันให้อยากอ่าน อยากศึกษา หลีกเลี้ยงหนังสือที่เป็นวิชาการมากเกินไป เพราะหนังสือเหล่านี้ มีเนื้อหาที่หนัก เขียนโดยนักวิชาการ และผู้มีความรู้สูง อาจทำให้เข้าใจยาก ควรเลือกอ่านหนังสือที่เขียนโดยบุคคลทั่วไปที่ต้องการแบ่งปัน ความรู้และประสบการณ์ของตนเอง บุคคล เหล่านี้จะเขียนหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย อ่านง่าย เข้าถึงง่าย ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เร็ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ ท่านที่ 5 กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักศึกษาควรลองเริ่มจากการอ่านบทความสั้น ๆ บนนิตยสารที่เราชอบ เพราะหนังสือพวกนี้ ใช้ศัพท์ ไม่ยาก บางทีอาจมีรูปประกอบ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เมื่อเข้าใจมากขึ้น ก็จะทำให้เราอยากเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาจะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีได้ต้อง อาศัยการฝึกฝน เนื่องจากการอ่านเป็นการฝึกและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในระยะยาวได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม ซึ่งกันและกัน และอาจารย์ต้องให้แรงเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ คอยช่วยเหลือนักศึกษาอย่าง ใกล้ชิด ขณะจัดกิจกรรมการอ่าน เพราะมีนักศึกษาบางส่วนที่อ่านไม่ได้ ไม่อยากอ่าน จึงไม่อ่าน ทำให้ เข้าใจเนื้อหาไม่ทันเพื่อนหรือไม่เข้าใจเลย อาจารย์ผู้สอนควรมีการสอนเรื่องทักษะการอ่านประเภท ต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการหรือเทคนิคการอ่าน โดยการจัดหาหรือสร้างบทความที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับ บทเรียนหรือแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า 1) ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนักศึกษาขาดความ สนใจ ความเข้าใจในบทอ่านขณะเรียน ไม่สามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ ไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้องเพราะไม่

มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำปัญหาการแยกแยะเสียงของคำที่ใกล้เคียงกันไม่ออก เพราะคำบางคำจะมีเสียงคล้าย ๆ กัน 2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ น่าจะมาจาก 2.1) ปัจจัยด้านผู้เรียน 2.2) ปัจจัยที่มาจากบทเรียน 2.3) ปัจจัยด้านการสอน และ 2.4) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน 3) บทเรียนมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมาก เนื่องจากบทอ่านที่ใช้เป็นสื่อในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความสนใจในการอ่าน และถ้านักศึกษาฝึกอ่านบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย นักศึกษาก็จะสามารถรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย และสามารถเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องที่ได้อ่านมาใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน 3 ทักษะที่เหลือได้ แต่การอ่านนั้นก็ต้องควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนว่าใช้การสอนอย่างไร ให้นักศึกษาเกิดความสนใจและอยากที่จะเรียนหรืออยากที่จะอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจารย์สอน 4) นักศึกษาก็มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีได้ต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน และอาจารย์ต้องให้แรงเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ คอยช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด ขณะจัดกิจกรรมการอ่าน

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 37 รูป/คน และผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ทางด้านภาษา 2) ด้านการตีความจากการอ่าน 3) ด้านการนำความรู้ไปใช้ ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีเกรดเฉลี่ย 2.51-3.00

5.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ รองลงมา ด้านการตีความจากการอ่าน และด้านความรู้ทางด้านภาษา ซึ่งทุกด้านแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านความรู้ทางด้านภาษา

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านความรู้ทางด้านภาษา อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อ 2 ขาดความรู้ด้านประเภทของคำ รองลงมา คือ ข้อ 4 ขาดความรู้ด้านความหมายของคำ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 3 ขาดความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

2) ด้านการตีความจากการอ่าน

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการตีความจากการอ่าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อ 2 ไม่สามารถหาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด รองลงมาคือ ข้อ 4 ไม่สามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 1 ไม่สามารถอ่านเรื่องได้ละเอียดและจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้ ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

3) ด้านการนำความรู้ไปใช้

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นคือ ข้อที่ 4 ไม่สามารถอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้นต่อผู้อื่นได้ รองลงมา ข้อ 3 ไม่สามารถถอดบทเรียนจากเรื่องที่อ่านได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือข้อ 2 ไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อน ของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งทุกข้อแปลผลอยู่ในระดับมาก

5.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มากที่สุดคือ ฝึกอ่านให้ละเอียดพร้อมกับจดโน้ตไปด้วย จำนวน 15 รูป/คน รองลงมา คือ ฝึกอ่านบ่อย ๆ ให้มากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวน 10 รูป/คน ส่วนเสนอแนะน้อยสุดคือ ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับเพื่อนคนอื่น ๆ จำนวน 2 รูป/คน

5.1.4 ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ Pretest มีค่าเฉลี่ย 2.19 และ Posttest มีค่าเฉลี่ย 3.63 แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ใน 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ รองลงมา ด้านการตีความจากการอ่าน และด้านความรู้ทางด้านภาษา ซึ่งทุกด้านแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักศึกษาขาดการอ่านและขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและจริงจังเป็นเหตุให้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาบางส่วนมีปัญหา เช่น การอ่านออกเสียง อ่านไม่ออก อ่านออกเสียงไม่ชัด และอ่านโครงสร้างประโยคไม่ถูก อาจมาจากเนื้อหาของบทอ่านไม่น่าสนใจ ทำให้นักศึกษาไม่อยากอ่าน อีกอย่างนักศึกษายังขาดภูมิหลังความรู้ ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจบทอ่านภาษาอังกฤษที่พบในบทเรียนได้ หรืออาจมีโครงสร้างความรู้เดิมอยู่ แต่เลือกนำมาใช้ผิด เนื่องจากอาจมีความบกพร่องในการใช้ภาษาที่สอง สอดคล้องกับแนวคิดของ วรวิทย์ ตัถย์วิสุทธิ์ (2552, อ้างใน ณีภูจิณี ทินวงษ์, 2554 : 2) กล่าวถึงนักวิชาการที่กล่าวไว้ว่าปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมี 3 ส่วนคือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านคำศัพท์และสำนวน 3) ด้านโครงสร้าง สำหรับด้านเนื้อหาเนื้อเรื่องที่เรารับอ่านไม่น่าสนใจหรือคิดว่ามีประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือที่แย่กว่านั้นคือผู้สอนเลือกด้วยความสะดวกเคยสอนเรื่องนั้น ๆ มาจนชำนาญแล้ว แม้เรื่องจะล้าสมัยไปแล้วก็ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง บ่อยครั้งที่นักเรียนต้องอ่านเรื่องที่ไกลตัวไม่มีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย คุณครูท่านเห็นด้วยที่จะให้นักเรียนอ่านเรื่องความรู้รอบตัวที่มาจากทั่วโลก แต่ในการเริ่มต้น หากนำเรื่องที่ไกลตัวหรือเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจตามวัย หรือทันสมัยทันสมัย ก็ช่วยให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น และอาจช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้นก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมิต และ แอลลี (Smith & Elley, 1994 อ้างในวิฑูรย์ พุยาวัต, 2560 : 93) ได้กล่าวถึง การที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้นควรมีการจัดกิจกรรมแบบฝึกทักษะที่สนุกสนาน และมีความหลากหลายเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียนผ่านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอย่างสมดุลตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะโดยเริ่มจากครูอ่านให้นักเรียนฟัง มาสู่กิจกรรมกลุ่มที่ให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้น และแก้ไขปัญหาด้านการอ่านสะกดคำโดยให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มย่อย เมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้คล่องแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มโดยการร่วมมือกันผลิตผลงาน เพื่อที่นักเรียนสามารถอ่านเองตามลำพังได้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตธรรนาพรหม (2559 : ก) ที่พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านในระดับต่ำ โดยร้อยละ 91 ของนักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการอ่านทั้ง 3 ด้าน พบว่านักศึกษาก่อนใหญ่มีปัญหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83 ทักษะที่เป็นปัญหารองลงมาคือความเข้าใจการอ่านและคำศัพท์ โดยคิดเป็นร้อยละ 62 และร้อยละ 53 ตามลำดับ จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าทักษะการอ่านทั้ง 3 ด้าน

ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน เป็นปัญหาหลักของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1) ด้านความรู้ทางด้านภาษา

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านความรู้ทางด้านภาษา อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักศึกษายังขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ซึ่งทำให้ไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากเนื้อเรื่องได้ และขาดความเข้าใจในเรื่องของรูปแบบของคำ ความหมายของคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาเขียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรวิทย์ ตัญญิวิสุทธิ์ (2552, อ้างใน ญัญญิณี ทินวงษ์, 2554 : 2) กล่าวถึงนักวิชาการที่กล่าวไว้ว่าปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมี 3 ส่วนคือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านคำศัพท์และสำนวน 3) ด้านโครงสร้าง สำหรับด้านเนื้อหาเนื้อเรื่องที่เรารอ่านไม่น่าสนใจหรือคิดว่ามีประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือที่แย่กว่านั้นคือผู้สอนเลือกด้วยความสะดวกเคยสอนเรื่องนั้น ๆ มาจนชำนาญแล้ว แม้เรื่องจะล้าสมัยไปแล้วก็ไม่ยอมเปลี่ยน บ่อยครั้งที่นักเรียนต้องอ่านเรื่องที่ไกลตัวไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย คุณครูท่านเห็นด้วยที่จะให้นักเรียนอ่านเรื่องความรู้รอบตัวที่มาจากทั่วโลก แต่ในการเริ่มต้น หากนำเรื่องที่ใกล้ตัวหรือเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจตามวัย หรือทันสมัย ก็ช่วยให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่อ่านมากขึ้น และอาจช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้นก็ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นทีธร นาคพรหม (2559 : ก) ที่พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านในระดับต่ำ โดยร้อยละ 91 ของนักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการอ่านทั้ง 3 ด้าน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83 ทักษะที่เป็นปัญหารองลงมาคือความเข้าใจการอ่านและคำศัพท์ โดยคิดเป็นร้อยละ 62 และร้อยละ 53 ตามลำดับ จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าทักษะการอ่านทั้ง 3 ด้านได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน เป็นปัญหาหลักของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสวี ดวงลอย (2558 : 153) ที่พบว่า 1) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 1.94 คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยนักศึกษาทำคะแนนในส่วนของการหาคำอ้างอิงได้มากที่สุด และการหาหัวเรื่องเป็นทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุด 2) นักศึกษามีปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในแต่ละคณะ สำหรับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาในด้านคำศัพท์เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความเข้าใจ ด้านไวยากรณ์ และด้านประสบการณ์ส่วนตัว ตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่พบว่ามีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ตามลำดับ

2) ด้านการตีความจากการอ่าน

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการตีความจากการอ่าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักศึกษามีปัญหาในเรื่องความเข้าใจการอ่านทำให้ไม่สามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุที่เกิดจากตัวนักศึกษาขาดความรู้พื้นฐานและโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ อุบลวรรณ ปรุจวนิชพงษ์ (2551, อ้างใน ณีภูริณี ทินวงษ์, 2554 : 9) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านที่จะทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษว่า ผู้อ่านต้องมีความสามารถเข้าใจความหมายตั้งแต่ระดับคำ ระดับย่อหน้า ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละย่อหน้าของเรื่องโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม และประสบการณ์เดิม มาเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านรวมทั้งความสามารถในการตีความ จุดมุ่งหมายในการอ่านและการใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับการอ่านแต่ละประเภท สอดคล้องกับแนวคิดของ บันลือ พฤกษ์วัน (2543, อ้างในกมลวรรณ โคตรทอง, 2557 : 24) ที่กล่าวไว้ว่า การตีความผู้อ่านจะต้องใช้การตีความแปลความจากเหตุผลของบทความ ซึ่งคิดหาเหตุผลตีความแปลความจากเรื่อง จึงจะสามารถหาเหตุผลเป็นเครื่องบ่งชี้และถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เอกภพ อินทรภูและคณะ (ออนไลน์) ที่กล่าวว่าการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของคำและข้อความทั้งหมด โดยพิจารณาถึงความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ซึ่งทั้งนี้ผู้อ่านจะสามารถตีความหมายของคำสำนวนได้ถูกต้องหรือไม่นั้นจำเป็นต้องอาศัยเนื้อความแวดล้อมของข้อความนั้น ๆ บางครั้งต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ปัจจุบันเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจการอ่านตีความและการอ่านตีความอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านต้องพิจารณาความหมายโดยอาศัยบริบท น้ำเสียงของผู้เขียน เจตคติ ภูมิหลังของเหตุการณ์ประกอบด้วย และยังสอดคล้องกับ Tay (1979) ที่ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่าผู้อ่านที่ดีต้องมีความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่านได้ และสามารถสรุปได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือหนังสือทางวิชาการต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องพยายามค้นหาใจความสำคัญก่อนที่จะเข้าใจในรายละเอียด ของเรื่องต่อไป ซึ่งผู้เขียนอาจจะอธิบายหรือแสดงด้วยรูปภาพ ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการแยกแยะส่วนที่สำคัญในเรื่องได้ เนื่องจากรายละเอียดอาจจะมีทั้งรายละเอียดที่สำคัญและรายละเอียดที่ไม่สำคัญ หลังจากนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักสรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นทักษะในการอ่านจะทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดที่มีอยู่ในเรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะตามเกณฑ์ เช่น เรื่องที่คล้ายคลึงกัน เรื่องที่แตกต่างกันหรือความคิดที่ขัดแย้งกันในบทอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้ความสามารถในการติดตามลำดับความคิดต่าง ๆ ก็เป็นทักษะที่สำคัญของการอ่าน เนื่องจากจะทำให้มีความสามารถที่จะเชื่อมโยงและลำดับความคิดตามเหตุการณ์ในข้อความที่อ่านได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้มีความสามารถที่จะติดตามโครงสร้างของเรื่องได้ตลอด ประการสุดท้ายคือ ความสามารถที่จะทำนายและคาดผลที่จะได้รับ ซึ่งทักษะนี้แสดงให้เห็นถึงความคิดร่วมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของทักษพร โพธิ์เหมือน (2561 : ก) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 4W1H มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณีฎฐิณี ทินวงษ์ (2554 : ก) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาได้แก่ ระดับความยากง่ายของบทอ่าน การลำดับเรื่องราวในบทอ่าน ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ในเรื่องที่เรียน ความสนใจในเรื่องที่เรียน และความวิตกกังวลของนักเรียน ส่วนลักษณะบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ บทเรียนที่ทันสมัย น่าสนใจ มีประโยชน์ และตรงความต้องการของผู้เรียน

3) ด้านการนำความรู้ไปใช้

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ด้านการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ สาเหตุส่วนหนึ่งนั้นมาจากนักศึกษาขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และขาดความเข้าใจในบทอ่าน จึงทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อหาจากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อนของเรื่องได้ และไม่สามารถถอดบทเรียนจากเรื่องที่อ่านและอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้นต่อผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จิกามาต สุขเกษม (2559 : 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสิ่งพิมพ์เพื่อรับรู้ข่าวสารประจำวัน หรือการอ่านเพื่อรับรู้ถึงคำเตือนต่าง ๆ อีกทั้งการอ่านยังมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการศึกษาและผู้อ่านจำเป็นต้องนำทักษะการอ่านไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุด แต่ก่อนที่ผู้อ่านจะสามารถพัฒนาทักษะของตนได้นั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในการอ่านก่อนเป็นอันดับแรก และยังสอดคล้องกับอมรรัตน์ นิตดาหลง (2551, อ้างในณีฎฐิณี ทินวงษ์, 2554 : 7) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การอ่านช่วยให้มนุษย์ฉลาดสามารถเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์และสังคม หากบุคคลใดไม่คุ้นเคยกับการอ่านหรืออ่านไม่คล่อง อาจก่อให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต การอ่านเป็นทักษะหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งในชีวิตประจำวันผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องอ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า คู่มือการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ตลอดจนตำราวิชาการหรือหนังสือเพื่อความรู้ความบันเทิงต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่ายเพราะผู้อ่านย่อมจะนำเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อ่านในรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาพร โมกข์บุรุษ (2555 : 358) ที่พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการเรียนอยู่ที่ 4.50 ซึ่งในเกณฑ์ระดับดี

5.2.2 ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนักศึกษาขาดความสนใจ ความเข้าใจในบทอ่านขณะเรียน ไม่สามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ ไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้องเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำปัญหาการแยกแยะเสียงของคำที่ใกล้เคียงกันไม่ออก เพราะคำบางคำ จะมีเสียงคล้าย ๆ กัน และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ น่าจะมาจาก 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดจากความพยายามของผู้เรียนที่จะพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี 2) ปัจจัยที่มาจากบทเรียน อันประกอบไปด้วยลักษณะหรือรูปแบบของบทอ่าน ความสนใจของบทอ่าน ความยาวของบทอ่าน ความง่ายของคำและประโยคที่ใช้ในบทอ่าน 3) ปัจจัยด้านการสอน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนความรู้ความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้นเรียน และ 4) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งถ้าหากครอบครัวเห็นประโยชน์ หรือความสำคัญของภาษาอังกฤษก็จะปลูกฝังให้นักศึกษามีความใส่ใจ สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักที่จะใส่ใจและให้ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา คือ 1) ฝึกอ่านให้ละเอียดพร้อมกับจดโน้ตไปด้วย 2) ฝึกอ่านบ่อย ๆ ให้มากกว่าหนึ่งครั้ง 3) ใช้การจดบันทึกเพื่อช่วยเตือนความจำ 4) เปลี่ยนภาษาที่ใช้ในมือถือให้เป็นภาษาอังกฤษเพื่อช่วยพัฒนาคำศัพท์ และ 5) ลองอภิปรายสิ่งที่อ่านกับเพื่อนคนอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 กล่าวว่า นักศึกษาจะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับท่านที่ 2 ที่กล่าวว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษานั้น อาจารย์ต้องให้แรงเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ คอยช่วยเหลือให้นักศึกษาอย่างใกล้ชิด ขณะจัดกิจกรรมการอ่าน เพราะมีนักศึกษาบางส่วนที่อ่านไม่ได้ ไม่อยากอ่าน จึงไม่อ่าน ทำให้เข้าใจเนื้อหาไม่ทันเพื่อนหรือไม่เข้าใจเลย คล้าย ๆ กับท่านที่ 3 ที่กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีการสอนเรื่องทักษะการอ่านประเภทต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการหรือเทคนิคการอ่าน โดยการจัดหาหรือสร้างบทความที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับบทเรียนหรือแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย ส่วนท่านที่ 4 ที่กล่าวว่า นักศึกษาควรฝึกการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เนื่องจากการอ่านเป็นการฝึกและพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในระยะยาวได้เป็นอย่างดีเลือกอ่านหนังสือได้ตามเรื่องที่สนใจ จะเป็นแรงผลักดันให้อยากอ่าน อยากศึกษา หลีกเลี้ยงหนังสือที่เป็นวิชาการมากเกินไป เพราะหนังสือเหล่านี้มีเนื้อหาที่หนัก เขียนโดยนักวิชาการ และผู้มีความรู้สูง อาจทำให้เข้าใจยาก ควรเลือกอ่านหนังสือที่เขียนโดยบุคคลทั่วไปที่ต้องการแบ่งปัน ความรู้และประสบการณ์ของตนเอง บุคคลเหล่านี้จะเขียนหนังสือที่อ่านเข้าใจง่าย อ่านง่าย เข้าถึงง่าย ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้เร็ว และท่านที่ 5 ที่กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักศึกษาควรลองเริ่มจากการอ่านบทความ

สั้น ๆ บนนิตยสารที่เราชอบ เพราะหนังสือพวกนี้ ใช้ศัพท์ไม่ยาก บางทีอาจมีรูปประกอบ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เมื่อเข้าใจมากขึ้น ก็จะทำให้เราอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งได้จากผลการวิจัยครั้งนี้ โดยสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยการปรับพื้นฐานให้นักศึกษาก่อนการเริ่มเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษามีพื้นฐานที่เพียงพอสามารถต่อยอดเนื้อหา ความรู้ความเข้าใจได้เมื่อเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

2. อาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสม และหลากหลาย เพื่อผลักดันและเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การจัดชมรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3. อาจารย์ผู้สอนควรมีการสอนเรื่องทักษะการอ่านประเภทต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการหรือเทคนิคการอ่าน โดยการจัดหาหรือสร้างบทความที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนหรือแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย

4. อาจารย์ผู้สอนต้องให้แรงเสริมหรือกระตุ้นความสนใจ คอยช่วยเหลือนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพราะมีนักศึกษาบางส่วนที่อ่านไม่ได้ ไม่อยากอ่าน จึงไม่อ่าน ทำให้เข้าใจเนื้อหาไม่ทันเพื่อน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านหรือทักษะด้านอื่น ๆ ของการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบอื่น กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ควรศึกษาวิจัยด้วยการเพิ่มสื่อแบบอื่นเพิ่มเติม เช่น สื่อเทคโนโลยี เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจที่จะทำกิจกรรมการอ่าน

4. ควรทำการศึกษาค้นคว้าและทดลองใช้วิธีการวัดความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีอื่นควบคู่กันไปด้วยเพื่อเปรียบเทียบกัน

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์. (2552). ความสำคัญการอ่าน. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/utaradit/kanjanac/thailand01/>
- คณะศึกษาศาสตร์. (2554). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ (5 ปี) (หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ.2554). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- จงกิจ วงษ์พินิจ และคณะ. (2559). การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานพื้นบ้านกลุ่มชาติพันธุ์เขมรในเขตอีสานใต้. (รายงานการวิจัย). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- จิกามาศ สุขเกษม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนาถ อุ่นเพ็ญ. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ประกอบเกมฝึกคำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จุฑาภรณ์ ปุณะตุง. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำ (orthography) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านตูมวิทยาการ. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 เดือน กรกฎาคม – กันยายน 2558 ISSN 1686-5715.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ.
- ณัฐฉิณี ทินวงษ์. (2554). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพล โชติชาติมาลา และคณะ. (2554). การพัฒนาสมรรถภาพของการอ่าน. สืบค้น 18 มิถุนายน 2561, จาก <https://sites.google.com/site/readingdelivery1/khna-phu-cad-tha>
- ทองดี ดวงรัตน์. (2554). การศึกษาความพร้อมในการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยของโรงเรียนปรีดีรังสรรค์ จังหวัดเพชรบุรี. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทักษพร โพธิ์เหมือน. (2561). การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

- ทิยาพร ศิลปี. (2559). ปัญหาและอุปสรรคด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานของวิศวกร: ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจก่อสร้างแห่งหนึ่ง. พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต. (คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นทีธร นาคพรหม. (2559). สํารวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์สาขาวิชาภาษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- นาติยา ทิพย์ไสยาสน์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มณฑิยา อิ่นแก้ว. (2545). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค Past Simple Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. (การวิจัยในชั้นเรียน). โรงเรียนสา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 (แพร่-น่าน).
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน 2558.
- มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต (admin). (2557). 10 ข้อดีของการอ่านยิ่งรู้ยิ่งต้องอ่านเลย. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2561. จาก <http://www.rbac.ac.th/10-ข้อดีของการอ่าน-ยิ่งรู้ยิ่งต้องอ่านเลย/>
- วรางคณา เค้าอ้น. (2560). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิฑูรย์ ทูยาวัด. (2560). การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม 2560.
- วิมล จันทร์แก้ว. (2555). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3. (ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศรีจันทร์รัตน์ ห่อฉิมวงศ์. (2539). ผลการอ่านความเข้าใจของนักเรียนที่ใช้เทคนิคการอ่านแบบพาโนรามา. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต) การสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภนิช มั่งมีศรี. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. ครั้งที่ 4 วันที่ 10 มีนาคม ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศุภลักษณ์ วัฒนมาเฉลิมยศ. (2554). การพัฒนานิทานมัลติมีเดียเพื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สถาบันเบรนนฟีต (Brainfit). *พัฒนาการอ่านและภาษาอังกฤษ*. สืบค้น 6 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.brainfit.co.th/th/พัฒนาการอ่าน-ภาษาอังกฤษ>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้หนังสืออ่านนอกเวลา สารการเรีนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : สกสศ. ลาดพร้าว.
- สำนักทะเบียนและวัดผล. (2562). *สถิตินักศึกษาประจำปีการศึกษา 2562*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.
- สุจิตรา บุญรัตพันธุ์. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สุธาพร โมกข์บุรุษ.(2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. ปีที่ 5 เล่มที่ 1 มกราคม-เมษายน.
- สุรพงษ์ คงสัตย์, อีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). *การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)*. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน. 2560. จาก http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=656&articlegroup_id=146
- สุวีรยา ทองประดิษฐ์. (2560). ความต้องการจำเป็นในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการพัฒนาบทเรียนอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นภาคใต้. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เสาวนีย์ ชูศรี (2556). *ความหมายและความสำคัญของการอ่าน*. สืบค้น 20 มิถุนายน 2561, จาก <http://saowanee2038.blogspot.com/2013/10/blog-post.html>
- โสภิตา โตไร่. (2558). *พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.
- อภิรักษ์ รักษาชื่อ. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการอ่านจากเรื่องสั้น ๆ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ. (สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ). วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ.*
- อรอุมา เพชรนุ้ย. (2556). *การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading*. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำไพพรรณ สอนสอน. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- เอกภพ อินทรภู์และคณะ.*ประเภทของการอ่าน*.สืบค้น 18 มิถุนายน 2561, จาก <http://creamr-yim.wixsite.com/thai/-----c8h4>

DailyEnglish. (2016). 6 วิธีพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2561, จาก <https://www.dailyenglish.in.th/6-english-reading-tips/sec02p01.html>

Teacher's corner. ทักษะการอ่านและวิธีการทดสอบแบบโคลซ ตามทัศนะของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2561, จาก http://pioneer.chula.ac.th/rantikar/teacher/TEACHER_ReadingAndCloze.htm

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือการวิจัย
(แบบสอบถาม - แบบสัมภาษณ์ - แบบการให้คะแนนก่อนและหลังเรียน)

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเครื่องมือทางวิจัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ล้านนา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด (Open-ended) เป็นข้อเสนอ แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน ที่ตรงกับความเป็นจริงให้ครบสมบูรณ์ ทุกข้อ ข้อมูลที่ได้รับจากท่านผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะไม่มีผลต่อการเรียนแต่อย่างใด เพื่อผล การศึกษาจะได้เป็นจริงมากที่สุด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ดร.ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือข้อความที่ท่านต้องการตามสภาพที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- บรรพชิต
 คฤหัสถ์ชาย
 คฤหัสถ์หญิง

2.เกรดเฉลี่ย วิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

- ต่ำกว่า 2.00
 2.01 - 2.50
 2.51 - 3.00
 3.01 - 3.50
 3.51 - 4.00

ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านความรู้ทางด้านภาษา						
1.1	ท่านขาดความรู้ด้านคำศัพท์					
1.2	ท่านขาดความรู้ด้านประเภทของคำ					
1.3	ท่านขาดความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค					
1.4	ท่านขาดความรู้ด้านความหมายของคำ					
1.5	ท่านขาดความรู้ด้านการออกเสียง					
1.6	ท่านขาดความรู้ด้านหลักการสะกดคำ					
2. ด้านการตีความจากการอ่าน						
2.1	ท่านไม่สามารถอ่านเรื่องได้ละเอียดและจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้					
2.2	ท่านไม่สามารถหาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด					

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.3	ท่านไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ในแต่ละพารากราฟได้					
2.4	ท่านไม่สามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้					
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้						
3.1	ท่านไม่สามารถวิเคราะห์ เนื้อหาที่อ่านได้					
3.2	ท่านไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อน ของ เรื่องที่อ่านได้					
3.3	ท่านไม่สามารถถอดบทเรียนจากเรื่องที่อ่าน ได้					
3.4	ท่านไม่สามารถอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้น ต่อผู้อื่นได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

3. ผลการสัมภาษณ์ของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับและรายงานผลในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ณรงค์ดี ลุนสำโรง
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....

วุฒิทางการศึกษา.....

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตล้านนา

1. ปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ท่านคิดว่า
นักศึกษามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ท่านคิดว่าลักษณะของบทเรียนที่นักศึกษาได้ศึกษานั้นมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา

ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาได้
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง
ผู้สัมภาษณ์
วันที่.....

แบบการให้คะแนนก่อนและหลังเรียน

เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา”

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่าน	ระดับการให้คะแนน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ออกเสียงชัดเจน ดังพอประมาณ มีลีลา จังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม					
2. แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง					
3. อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี					
4. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลัก ไวยากรณ์					
5. จดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้					
6. เข้าใจในสาระของเรื่อง จับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็น หลักออกเป็นประเด็นย่อย					
7. ตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่ อ่านได้					
8. ถ่ายโอนหรืออธิบายบทเรียนที่ได้จากการ อ่านต่อผู้อื่นได้					
9. สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้					

ดร.ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง
ผู้ให้คะแนน

วิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ชื่อเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา”

ชื่อผู้วิจัย : ณรงค์ดี ลุนสำโรง

ชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ :

- 1) พระมหาวิเศษ ปญญาวิชโร, รศ.ดร.
การศึกษา ศษ.บ.(สังคมศึกษา-มัธยมศึกษา) ศษ.บ.(การวัดและการประเมินผลการศึกษา) / ศน.ม.(พุทธศาสนศึกษา) / พร.ด.(ผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา (ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข กรรณาริก
การศึกษา ศศ.ม.(ภาษาอังกฤษ) (เกียรตินิยมอันดับ 2)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- 3) ดร.อุเทน ลาพิงค์
การศึกษา พธ.บ. (การสอนสังคม) / M.A. linguistics / M.A. Philosophy / Ph.D. Philosophy
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา (ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

คำชี้แจง

แบบวัดของการวิจัยตอนที่ 2 ทำขึ้นเพื่อให้ผู้ตอบได้วัดระดับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในแต่ละหัวข้อหากท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเห็นว่าคำถามในข้อใดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามความคิดเห็นของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องความคิดเห็น

ให้คะแนน +1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ให้คะแนน -1 หมายถึง	แน่ใจว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	
1. ท่านขาดความรู้ด้านคำศัพท์	+1	+1	+1	1
2. ท่านขาดความรู้ด้านประเภทของคำ	+1	+1	+1	1
3. ท่านขาดความรู้ด้านโครงสร้างของประโยค	+1	+1	+1	1
4. ท่านขาดความรู้ด้านความหมายของคำ	+1	+1	+1	1
5. ท่านขาดความรู้ด้านการออกเสียง	+1	+1	+1	1
6. ท่านขาดความรู้ด้านหลักการสะกดคำ	+1	+1	+1	1
7. ท่านไม่สามารถอ่านเรื่องได้ละเอียดและจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้	+1	+1	+1	1
8. ท่านไม่สามารถหาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด	+1	+1	+1	1
9. ท่านไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านในแต่ละพารากราฟได้	+1	+1	+1	1
10. ท่านไม่สามารถสรุปเนื้อหาที่อ่านได้	+1	+1	+1	1
11. ท่านไม่สามารถวิเคราะห์ เนื้อหาที่อ่านได้	+1	+1	+1	1
12. ท่านไม่สามารถวิจารณ์ จุดเด่น จุดอ่อน ของเรื่องที่อ่านได้	+1	+1	+1	1
13. ท่านไม่สามารถตอบทเรียนจากเรื่องที่อ่านได้	+1	+1	+1	1
14. ท่านไม่สามารถอธิบายบทเรียนที่ได้อ่านนั้นต่อผู้อื่นได้	+1	+1	+1	1

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

- 1) พระมหาวิเศษ ปณณาวชิโร, รศ.ดร.
 การศึกษา ศษ.บ.(สังคมศึกษา-มัธยมศึกษา) ศษ.บ.(การวัดและการประเมินผล
 การศึกษา) / ศน.ม.(พุทธศาสนศึกษา) / ประ.ด.(ผู้นำทางการศึกษาและการ
 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา (ปริญญาโท)
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข กรรณาริก
 การศึกษา ศศ.ม.(ภาษาอังกฤษ) (เกียรตินิยมอันดับ 2)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

- 3) ดร.อุเทน ลาพิงค์
 การศึกษา พธ.บ. (การสอนสังคม) / M.A. linguistics / M.A. Philosophy / Ph.D.
 Philosophy
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา (ปริญญาโท)
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลสุข กรรณาริก
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (เกียรตินิยมอันดับ 2)
2. ชื่อ อาจารย์นพรัตน์ กันทะพิกุล
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
3. ชื่อ ผศ.สาโรช สอาดเอี่ยม
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) เทคโนโลยีการศึกษา
4. ชื่อ อาจารย์กมล วัชรยิ่งยง
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
วุฒิการศึกษา M.A. English
5. ชื่อ ดร.สัจด์ เชียนจันทิก
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
วุฒิการศึกษา Ph.D. Indian Philosophy & Religion

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : ดร.ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง
- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Dr.Narongsak Lunsamrong
- ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำและผู้รับผิดชอบหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2555 : Ph.D. in English (Linguistics and Phonetics)
- พ.ศ. 2547 : M.A. (Linguistics)
- พ.ศ. 2537 : พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
- ประวัติการทำงาน :
- ผลงานทางวิชาการ : **ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง. (2559). กลวิธีพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มต้น. วารสาร มจร วิชาการล้านนา. ฉบับที่ 2 ปีที่ 5 (กรกฎาคม- ธันวาคม 2559) หน้า 196-198**
- พระมหาชนมกร ปภาโว, อุเทน ลาพิงค์, **ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง**, สัจด์ เขียนจันทิก. (2561). **การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม Monk chat เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มจร.” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2561**
- พระมหาวีรเดช อธิปัญญา, ธีรศักดิ์ แสนวังทอง, **ณรงค์ศักดิ์ ลุนสำโรง**, พระสหัสชัยญ์ รัตนสันติ, ชัชชฎา ตรีทวีวงศ์สกุล. (2562). **การพัฒนาเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอีสปของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหา มกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา. วารสารมหาจุฬานา ครทรรศน์. ปีที่ 6 ฉบับ**

ที่ 10 หน้า 6082-6093

พลสรรค สิริเดชนนท์, พระครูประวิตรวรานุกุต, พระครูธรรม
ธรรชัยวิชิต ชยาภินนโท, ณรงคักดี ลุนสำโรง. (2562).
**การเรียนรู้หลักพุทธธรรมในสัตตมหาสถานผ่าน
การผลิตสื่อ.** วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา. ปีที่ 10
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม หน้าที 462-478

ผลงานการวิจัย :
สถานที่ทำงานปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ถนน
พระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
50200